

МІЛІОНИ
З ЛЮДЕЙ,
ТЕПЕР
ЖИЮЧИХ,
НІКОЛИ
НЕ ПОМРУТЬ!

**МІЛІОНИ
З ЛЮДЕЙ,
ТЕПЕР ЖИЮЧИХ,
НІКОЛИ
НЕ ПОМРУТЬ!**

Міжнародне Товариство Дослідників Біблії

*Ся книжочка є присвячена
для людей тепер живючих на
землі, котрі бажать життя,
свободи і щастя.*

*Дж. Ф. РУТЕРФОРД
1920 р.*

**Watch Tower Bible & Tract Society
117 Adams St., Brooklyn, N.Y.**

ПЕРЕДМОВА

Суддя Дж.Ф.Рутерфорд,
Бруклін, Н.Й.

Дорогий Пане:

Відбитки сторін вашої брошури, "МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ, ТЕПЕР ЖИЮЧИХ, НІКОЛИ НЕ ПОМРУТЬ", котрі Ви ласкаво зволили мені переслати до перечитання, показалися більше інтересними, чим я сего сподівався, користаючи тепер з першої нагоди, висказую Вам моє шире узнання.

Сей прекрасний спосіб, в який Ви зібрали слова нашого Господа Ісуса Христа, Апостолів і пророків, і на попертя сего навели множество свіцких доказів, всі вони свідчать, що прийде час, коли мільйони з людей, тоді живучих, не помруть, - а що ми живемо в тім часі - се налхнене надією і довірем серце кожного чесного, шукаючого за правдою читача.

Як оден з сих, що мав неоцінений привілей видавати проповіді Пастора Русселя в тисячах часописях многих країв, я був зовсім природно цікавий знати, як Ви будете трактувати пророцтва так много разів згадувані в промовах Пастора Русселя. Радуюся вельми зауваживши, що ви трактуєте більшу часть ваших доказів з точки сповненого пророцтва. Я дуже радий, що ви зібрали так много доказів на попертя ваших висказів, щоб показати людям, яка є підвалина правдивої надії, та як люди можуть жити вовіки. Не треба, щоби хто уважав ваші твердження як здогади.

Ще раз дякую і, желяючи Вам богатих благословень за вашу працю і любов, остаю

Ваш широ жичливий

Д.С.Дріскоя.

Квітня 1920.

ЗМІСТ

Божий План Спасення людей	7
Історія людей, поділена на три великі епохи	8
Часи поган	12
Кінець "світу" --- віку	14
Свідectво Старого Завіту	16
Кара "удзос" для Ізраїля	18
Пророцтво сповнилося	20
Сионізм, його початок і ціль	24
Деклярація Бальфора	27
Жида відбудовують Палестину	29
Події за днів Ноя	32
Всесвітній рух церков	38
Воал-стріт а всесвітній рух церков	39
Переполюх і заколот	41
Демони при роботі	43
Ліга націй	45
Лік церковний	47
Божий лік	51
Обіцяний викуп	53
Обіцяний Відкупитель	55
Вибір членів Тіла	58
Терпіння правдивих християн	60
Царство Месії надходить	66
Ювілей	67
Перебудова	70
Чому мільйони тепер живучих ніколи не помруть	72
Як жити на віки	73
Привернення молодости	77
Воскресення	79
Просьба до духовенства	80
Велика радість надходить	81
Славне закінчення	83
ЗБІР СТИХІВ СВ. ПИСЬМА	85

МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ, ТЕПЕР ЖИЮЧИХ, НІКОЛИ НЕ ПОМРУТЬ

Твердження, що мільйони з людей, тепер живих, ніколи не помруть, мають видаватися для багатьох смішні; однак, коли розберешся уважно всі докази, я переконаний, що кожний здраво думачий чоловік признає, що заключення є розумні.

Майже 19 соток літ довгих Християне дивилися вперед, коли прийде той час, коли цілий людський рід отримає вічне життя. Свою надію і очікування опирали вони на спільних виреченнях старозавітних пророків, - від Мойсея аж до Йоана Хрестителя - на словах Ісуса з Назарету, Сина Божого і на словах Його Апостолів.

Близько 4.000 літ тому Бог учинив обітницю Авраамови, в котрій прирік, що поблагословить Авраама, а через його насіння будуть благословенні і всі роди землі. Він не тільки учинив сю обітницю, але ще потвердив її своєю присягою, а св. Павло говорить нам виразно, що ці дві речі, слово Боже і Його присяга, є незмінні і що Богом дані обітниці мусять сповнитися. Опіраючись на сій присягою потвердженній обітниці і на подібних обітницях, учинених пізніше потомкам Авраама, набожні Жиди всегда виглядали того часу, коли буде дане людям благословенство вічного і щасливого життя.

Нині очі правовірних Жидів є зверненні на Палестину. З надією споглядають вони вперед і підносять вгору свої голови. В мільйонів серцях їх віджила надія, що надійшов час на згромадження Жидів назад до Палестини і на заложення там царства або держави з Жидів і для Жидів відносно

Божим установам. Від часів Авраама вони очікували Месії, але ще не спізнали, хто є тим Месією.

Вічне і щасливе життя - се найбільше бажання всіх людей. Чи люди вірять в Божі обітниці, чи ні, кожний рад би мати певність, що його чекає вічне і щасливе життя. Во виду сего пильного бажання і многих ясних слів в котрих старозавітні пророки описують сей блаженний час, дивним се виглядає, що багато людей не старалося запізнатись з сим предметом. Причина, як оповідає св. Апостол Павло, є ся, що "бог віку чього" [сатана, невидимий управитель теперішнього суспільного ладу] осліпив думки їх... щоб не засіяло їм світло благовістя [радісної новини] слави Христа, котрий є образом Бога." - 2 Кор. 4:4;

Багато здібних людей в минувших століттях вступило в стан священний. Великий противник, знаючи їх слабі сторони ужив других людей, аби їх підхлібляли і величали їх і в сей спосіб звернув їх серця до земських речей і дуже велике число сих священників, підпавши під згубний і хитрий вплив диявола, самі відвернулись від Св.Письма і покинули його і стали наосліп провадити людей в злім напрямі. Видко вони зовсім забули, що Бог має перед собою план, котрий Він виконує своїм порядком і в пречудовий спосіб. Та прийшла година, коли люди мають пізнати правду, а сі, що спізнають її, увільняться з кайдан невіжества і забобонів і звернуть своє серце там де панує нескінченна радість.

Писатель сеї книжочки хоче звернути увагу людей щоби щиро і побожно застановлялися над Божими обітницями. Дуже прикро, що священники противляться всім, хто вияснює правди, які містяться в Св.Письмі. правда, всюди находимо

протівности, і знаємо, що багато священників буде старатися перешкодити людям, аби не читали сеї книжочки. Та ми запевняємо читателя, що пишучи сі слова, не маємо жадної дальшої ціли. Се не є рід пропаганди. Не бажаємо, ні не стараємося наклонити читача, щоби записався до якоїсь організації. Ціль сего видання є чисто безкористовна. Писатель одного тільки прагне, се є, наклонити людей, щоби читали і зложити свою надію на Божі обітници і так в сій годині горя для людей уложили своє горе і ум, потішили сумуючих і вказали їм на лучший день, котрий є вже недалеко.

Ми повинні пам'ятати на се, що великий і премудрий Сотворитель від більше чим 4000 літ мав до діла з певною клясою людей, котрих приготував на се, щоби через них кождий чоловік міг осягнути можливість вічного життя. Єсли Він котрого мудрість є совершена, посвячував так багато часу і праці, щоби виконати великий плян, то певна річ, що ніхто не пожалує, єсли з увагою стане слідити і застановлятися над тим, без взгляду на се, яка є його віра, релігійне виховання, або його політичний погляд.

Почавши від Авраама багато здібних людей не тільки досліджували з увагою Божий план, але також посвячували своє життя, щоби звістити його другим. Було двадцять чотири св. пророків, котрих виречення є записанні в Біблії. Всі вони предсказували, що в будучності прийде велике благословення для всього людського роду. Їх виречення не походили від них самих, але говорили так, як дух Божий керував ними. Чоловік своїм розумом не був в силі предвидіти многі віки наперед і предсказати будучність. Але сі ріжні пророки під проводом наймудрішого Сотвори-

теля, котрому був знаний кінець від самого початку, писали і говорили тільки як Боже орудє. Бог всегда додержує своїх обітниць. Він так говорить: "Я Господь, Я все той самий" (Мал.3:6). "Не зосталось марним (нездійсненим) ні одно слово з усіх величних обітниць" (1кн.Царів 8:56).

Всі дослідники Святого Письма годяться на се, що мусить прийти час, коли кожда Божа обітниця сповниться. Бог Єгова робить все в порядку і планово і на час і то в свій властивий час, а не людський. Оден день у Бога як тисяч літ, а тисяч літ, як один день. Що для чоловіка може виглядати як довгий час на сповнення обітници, се в Бога є тільки короткий протяг часу.

Всі дослідники Біблії згаджаються також, що Богови уподобалось поділити суспільний лад, існуючий від початку світа на епохи або доби, котрі називаємо "світами" і о котрих наш Господь говорить як о світах. Під словом "світ" розуміємо суспільний порядок або лад, який існує через певний протяг часу. Майже через 19 століт ученики Божих пророцтв вижидали й виглядали кінця "світа", бо так учив Ісус, що до сего прийде. Одначе багато християн, не вмючи розрізнити символічних висказів Святого Письма від дословних, впали в блуд і зле пояснили "кінець світа, віка". Приміром, Іван Кальвін учив, що коли Христос буде в друге приходити і наблизатися вже до землі, тоді з хмар вийде вогонь і запалить землю і знищить її і всьо, що на ній є. Будучи священником в великій повазі, кождий думав, що він опирає своє заключення на правдивім толкованню Святого Письма і багато повірили в його науку. З сеї причини многі вижидали з страхом і з трепетом кінця світа.

Сам розум каже нам заключати, що Бог Єгова не схотів би був сотворити так прекрасної землі і дозволив чоловікові припровадити її в многих місцях до високого степеня культури, а опісля зовсім її знищити, се не відповідає Його характерови. Також се не згаджується з ясною наукою Його слова, котре говорить: "Земля стоїть собі вівіки" (Еклез. 1:4). "Так бо говорить Господь, сотворитель небес, - він Бог, що создав землю і приспособив єї"; Він же утвердив її, тай не надармо сотворив її; він приспособив її, щоб на ній жили" (Ісая 45:18). Коли Св.Письмо говорить про кінець "світа" [віка], не треба розуміти, що се означає кінець нашої землі, але сими словами, хоче сказати про кінець епохи або доби, під час котрої існував на землі певний суспільний устрій або лад. На потвердження наших слів маємо Святе Письмо, котре каже, що вже був "світ", котрий існував від часу в Едемі-Раю аж до великого потопу: "Для того і тогдашний "світ" водою затоплений погиб" (2 Петра 3:6). По потопі почався новий "світ". Той самий апостол обіцяє, що і сей "світ" буде мати свій кінець. Сей "світ" або "вік" триває від потопу аж до приходу Царства Месії і Його царство буде початком іншого нового "світа" або нового ладу.

Отже, первісний світ почався сотворенням чоловіка, а закінчився потопом. Потопом розпочався другий світ, котрий Св.Письмо називає "теперішній лукавий світ". Бог ясно предсказав, що другий світ, або суспільний лад, видимий і невидимий, пролине серед огняного часу горя, а тоді прийде новий світ, "що має прийти" - суспільний новий лад або устрій. Св.Павло наказує, щоби, між іншим, ми прикладали стихи Св.

Письма до тих періодів або епох, до котрих вони належать; і, прикладаючи їх до властивого місця, кождий зможе добачити прекрасний, поступенний порядок в Божім плані.

Хто студіює Святе Письмо, мусить признати, що Ісус саме перед Своїм розп'яттям сказав своїм ученикам, що Він відходить від них, але, що Він поверне знова і прийме їх до Себе, і що Його другий прихід буде означати кінець світа [віка], се є кінець суспільного порядку або ладу, котрий тоді буде на землі. Другі місця Святого Письма показують нам, що тоді буде предложене цілому людському родови давно обіцяне велике благословенне, іменно: свобідне і щасливе життя.

Кождий, хто студіює Божі пророцтва, признає що Божі обітници учинені через пророків, мусять сповнитися колись, і що час на сповнення, що до направи - привернення людського роду до свобідного, щасливого життя розпочнеться з кінцем сего світа [віка], а з початком нового світа, се є, коли суспільний лад або устрій, котрий існував за часів Ісуса промине, а буде установлений новий лад. Старозавітні пророки споглядали вірою на сей час, радуєчись приходом Його, як золотим віком, бо в тім часі буде панувати Месія і заведе на землі правду і справедливість.

Отже, всі мусять признати, що найважнішим питанням, котре мусимо рішити, є: Коли кінчиться цей вік або "світ"? Єсли можемо докладно означити сей період, тоді буде легко рішити, коли Богом дані обітници щодо вічного життя відчиняться взагалі для того ось тут хочемо доказати, що суспільний лад або другий світ закінчився законно в 1914 році і від того часу він став проминати і проминає; що на місце него надхо-

дить новий суспільний лад, або устрій; що в протягу певного часу старий порядок буде усунений зовсім, а прийде новий вповній своїй силі; що те все станеться в часі теперішнього покоління, або генерації, і що тому мільйони з людей тепер живущих на землі будуть оглядати се своїми очима. Їм буде предложене вічне життя, і хто прийме його на поставлений услів'ях і буде виконувати ці услів'я, не вмере вже ніколи. Єсли будемо могли доказати се віродостойними свідоцтвами і задоволити здороводумаючого чоловіка, тоді кождий чоловік повинен привитати се з радістю, кождий повинен тішитися, хоч би се мало повалити його теперішні погляди, котрі він виробив собі на підставі старих вір і наук людей. Тому просимо кождого читача, нехай розбере і розслідить докладно кожду точку яку тут наведемо і порівнає місця Святого Письма тут наведенні, і розбере їх в світлі теперішних подій, котрі бачить кождий чоловік, і на підставі того всего дійде до заключення сам. Кождий чоловік повинен переконатися сам і ніхто не повинен дати себе відтягнути щоби не розслідити добре сего питання опертого на Святому Письмі, позаяк священник або хто другий не маючи підстави, скаже, що се небезпечно або неварта над цим застановлятися. Блуд всегда шукає темноти, а правда всегда любить світло. Блуд не хоче, щоби його розсліджувати. Світло всегда хоче, щоби його докладно розслідити. Світло і правда є одно і те саме. Вони є поступові. "Стешка праведних - се та зоря, що зорить рано вранці і світить ясніше і ясніше, аж до повного дня" (Припов.Сол.4:18). Пророк Давид каже нам ясно: "Слово Твоє світильник перед ногами моїми і світло на стежці моїй" - Псаль.119:105.

ЧАСИ ПОГАН

Назва "Часи Поган" означає в Св. Письмі протяг часу, в котрім погани мали власть панувати над людьми на землі. При смерті Якова Бог zorganizував Ізраїля в нарід, державу, і через певний час опікувався сею державою так, як з ніяким другим народом або державою. Много разів вони покидали свій завіт, угоду, з Богом Сговою і Він карав їх. Много разів Він остерігав їх, що укарає їх довгою карою, если не допоможуть їм менчі. Вони мали багато царів - добрих і злих. Зедекія був останній їх цар і він дуже зледащів, що Бог вирік на него свій осуд, кажучи: "Тим то ось як говорить Господь Бог: Позаяк ви сами пригадуєте беззаконства ваші, чините явними проступки ваші, і всіма вчинками вашими гріхи свої на вид виставляєте і усе те самі пригадуєте, то й мусите попастись в ворожі руки. Ти ж негідний, безбожний князю Ізраїлів, що на тебе прийшов день твій і твоїй безбожності настав кінець, - так говорить Господь Бог: здійми з голови корону, скинь царський вінець! Се вже минулось: угору піде низьке, униз високе! Скину, скину, скину і не буде його, поки прийде той, що має до його право і кому віддам його!" - Езек. 21:24-27.

Всім добре знаний в історії факт, що Зедекія в тім часі, як ось тут описується, був взятий в неволю через царя Навуходозора і завезений до Вавилону. Потім інші держави дозволили Ізраїлеви продовжати свою державну екзистенцію, маючи над ним зверху власть. Такий стан продовжався аж до 73р. по Христі. В часі, як скинено Зедекію з престолу, відобрано тоді Ізраїлеви вінець-корону або власть панувати над людьми

землі, а передано поганам. Перше всесвітнє царство було Вавилонське; потім прийшло Медо-Перське, опісля Грецьке, а в кінці Римське. З Римського царства повстали всі поганські держави "християнства". Як довго сь кара мала тяжіти на Жидах, і для того, як довго Бог мав дозволити поганам панувати, є назначено в Св.Письмі, як сім символічних часів (гляди з Мойс.26:18). Час в Св.Письмі означає оден символічний рік. По Жидівському численню рік має 360 днів. День за рік, тоді кожний час буде мати 360 літ. Сім часів зробить суму 2.520 літ, підчас коли погани мали позволення панувати [котрим віддано ся неначе внаєм], а з кінцем того часу дане їм позволення мало законно перестати існувати.

Час скинення Зедекії з престолу і заложенне поганського царства через Навуходонозора, як першого всесвітнього поганського царства, є докладно записаний так свідскою історією, як в Св.Письмі, іменно 606 рік перед Христом. З приходом Ісуса Христа на світ скінчилося 606 літ сего періоду.

Додаючи 1914 літ до 606 отримаємо суму 2.520 літ, і тому приходимо до кінця пановання поган над світом в 1914 р. Ся дата або час відповідає вповні теперішнім всім знаним подіям, котрі якраз потверджають, коли "світ" мав кінчитись се є, коли об'явиться сила Месії і зачнеться новий лад або устрій.

Примірок, коли чоловік купив кусень поля, на котрім стоїть старий похилий будинок, а де він хоче побудувати в котрім часі новий, першим ділом нового властителя буде очистити місце, се є, збурити старий будинок і приготувити місце під новий. Подібно, коли старий устрій або лад почав

уступати 1914 р. і Месія почав виконувати свою власть і приготувляти до заложення царства справедливости, ми повинні сподіватися, що найперш його ділом буде знищити старі системи неправди і несправедливости.

Наведемо тут слова свідка, котрому правдомовности ніхто не відмовить і котрого слова кожний мусить прийняти, як дійсну правду. Тим свідком є Ісус із Назарету. Для правовірних Жидів був Він тільки великим учителем між Жидами. Для християн був Він не тільки великим Учителем, але Його прийняли і uznали за Сина Божого, за Відкупителя всіх людей, за Спасителя світа і Царя слави. Він вирік, що Жиди будуть топтани поганями поки не скінчаться часи поган (Лук.21:24), Він пояснив Йоанови, коли був на острові Патмос, що має статись, коли надійде сей час, і коли Він, Месія, має розпочати і впроваджувати в чин свою царську власть. Він малює нам пророків, Божих речників, котрі так о Нім, Месії, говорять: "Дякуємо Тобі, Господи і Боже Вседержителю, що еси і був, і прийдеш, що прийняв еси силу свою велику і воцарився еси [ужив своєї царської власти] і розгнівалися погане і настиг гнів твій" - Одкряття 11:17,18.

Тут, отже, бачимо рішучо, що часи поган закінчилися восени 1914 р. В сім часі, відповідно до пророцтв, розгнівалися держави і гнів Божий від сего часу тяжить на них. Кожда держава стає з кождним днем щораз слабшою.

КОНЕЦЬ "СВІТУ" — ВІКУ

Як на дальший доказ, потверждаючий повисші слова, вказуємо на слова Ісуса записані в

24 голові Євангелії Маттея. Сі слова сказав Ісус на кілька днів перед своїм розп'яттям, іменно весною 33 р. по своїм рождестві. "Як же сидів Ісус на горі Оливній, поприходили до Него ученики самі лишень, кажучи: Скажи нам, коли се буде? І який знак Твого приходу і кінця віку [світу]?" Давши їм наперед осторогу, щоби не далися звести на чужі слова, наш Господь дає ясну відповідь на їх запит: "Встане нарід на нарід і царство на царство і буде голод і помір і землетрус по місцях. Все ж се почин горя" (Мат. 24:3,7,8). Іншими словами, Він заявив, що тоді прийде до великої всесвітної війни, в котру вміщаються всі царства і народи землі. Ся велика війна почалася як раз на час, з кінцем ЧАСІВ ПОГАН, і тоді почав уступати старий устрій або лад. Війна втягнула майже всі держави і провадилась близько 4 роки. Скільки гроша вона пожерла, скільки знищила людського життя, немає собі рівного в цілій історії людства!

Треба зауважити, що Ісус сказав, що по війні прийде голод.

Почавши від початку війни в цілім світі, дався відчувати великий брак хліба. В многих краях Європи тисячі людей умерли з голоду. В кожній країні видко брак поживи, а ціна їх росте вгору щораз висше і висше. Се не є по тій причині, яко би земля видавала менче плодів або неначе би люди не були в силі посіяти більше і більше випродуковати, але задля непевного положення, викликаного війною. Ісус предсказав ясно, що такі обставини прийдуть по війні. Се є другий очевидний доказ, що 1914 р. зазначив початок кінця "світа" віка, бо Ісус виразно сказав: "Все те початок горя".

Дальше зауважити належить, що Ісус сказав, що з війною і голодом прийде зараза, помір. Сі слова сповнилися дослівно. Іспанська інфлюенца бушувала по цілім світі і в протягу нецілого року забрала два рази більше жертв в людях, чим війна за чотири; а тепер по інфлюенці панує по краях Європи страшна зараза тифусу, перед котрою остерігається людей, щоби малися на острозі.

Знову Ісус сказав, що по війні, голоді і поморі прийдуть землетруси, котрі також дослівно сповнилися. Ісус також уживав часто символічної мови. В Св. Письмі землетрус означає революцію. По війні прийшли голод, помір і революції по многих місцях - одні кроваві, другі без пролиття крові. Росія зазнала на собі страшної революції і "вавілонський систем" там вже завалився. Також Німеччина, Австрія і Угорщина закоштували її. Революційний дух є в повнім розгарі всюди. Та се не означає кінця горя. По словам Ісуса се означає, що старий "світ-вік" скінчився законно 1914 р., а процес усунування старих систем продовжаєсь дальше, приготовляючи дорогу під заложенне царства Месії.

ЩЕ ОДНО СВИДОЦТВО

Інтересно буде для кожного приглянутися образowi, який Бог намалював сотки літ тому через свого пророка. Пророк Ілія, був неначе образом правдивих послідувателів Ісуса Христа. Його мандрівка на гору Гореб представляє дорогу правдивих християн аж до кінця світа, віка. Господь приказав йому вийти і стати на горі. Він представляв членів церкви, котра находиться в такім положенні, що бачить докладно події, які

мають збутися і які збуваються. Господь промовив до Ілії: "Вийди... і стань на горі перед Господом. І ось Господь проходитьиме: велика сильна буря роздираючи гори [символічно представляючі царства] і розбиваючі скелі [сильні складові їх частини] перед Господом. Та не в бурі [символ війни] Господь; після бурі трус землі [символ революції]; та не в трусі Господь. По земляному трусі огонь [символ більших нещасть, анархія], та не в огні Господь; після огня тихетихеньке віяння, аж там Господь". 1 Цар. 19:11,12.

Пастор Руссель, найвизначніший дослідник Св. Письма наших часів, пояснюючи повисші виречення, таке писав 1898 р. Чотири сі малюнки або образи, які Господь показав Ілії, представляють, ми віримо, чотири роди об'явлень, якими Господь окаже себе світови. Перші три приготівляють людей до останнього четвертого, коли то для всіх родів землі прийде благословення, за яким всі тужать.

"1. Велика сильна БУРЯ роздираюча гори і розбиваюча скелі. Бурі, здається, уживає Св. Письмо на означенне війни. Війна, котрої чорні страшні хмари зависли через минувших трицять літ над цивілізованим світом, в чудний спосіб була повстримувана, щоби дати нагоду "попечатати" теперішною правдою чола (в умі і в серці) посвячених Господеви людей. Тому сподіваємося, що коли ті вітри воєн будуть випущені, се буде означати велике нещастя воєн, котрі повалять царства (гори), як се показано Ілії під образом бурі, котра роздирала гори. Але Боже царство не прийде зараз по війні; світ еще не приготівлений буде на царство Емануїла. Ні! Еще потреба буде дати другої лучшої науки. Се показано в

2. ЗЕМЛЕТРУСІ. В Св. Письмі землетрус завжди представляє революцію. Зовсім розумно можемо сподіватись, що час загальної війни так потрясе низшими верствами людности Європи і таке викличе у них невдоволення до існуючих обставин, а особливо до обставин, які запанують по війні, що революція прийде напевно (Одкр. 16:18). Та хоч які будуть прикрі науки із сеї революції, однак се не буде еще вистарчало, щоби приготувити людей на голос Божий. Ще потрібний буде:

3. ОГОНЬ - час Божих судів і кар для ошалілого і грішного світа. Се буде час дикої анархії, як на се вказують другі місця Св. Письма. В наслідок сих воєн, революцій і анархії, серця людські упокоряться, принижаться і те все приготувить їх, що спізнають Господа в

4. ТИХІМ ВІЯННЮ Так! Сей, котрий сказав вітром і філям озера Галилейського і вони успокоїлись, сей самий в "своім часі" скаже людям: мир! Він промовить, як сей, що має власть і силу і прикаже заховувати так довго зневажану Його заповідь любови! "Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того погубиться з народу". (Діян. Ап. 3:23) - Доконана Таємниця.

Кождий, хто уважно слідить теперішні події, посвідчить, що се пророцтво в части вже сповнилося і є в дальшій тоці сповнювання.

КАРА "УДВОЄ" ДЛЯ ІЗРАЙЛЯ

Бог ужив Жидівського народу, як прообразу. Їх закон представляв або був тінею будучих лучших благ (до Жид. 10:1). Знаючи, що пророцтво означає: написану історію перше, чим що сталося, се є, Бог предвидів кінець від самого

початку і казав написати до книг важніші події, щоби сі, що будуть в тім часі жити, коли се буде ставатися, скористали з сего. Отже, розберім дальші слова Ісуса щодо нашого предмету. Він сказав: "Від смоківниці [фігового дерева] научіться [зрозумійте] приповіді. Коли вже віття її стане м'яке і пустить листя, знайте, що близько літо" (Мат. 24:32,33). Фігове дерево тут є символом Жидівської держави. Ми заключаємо се із слів самого Ісуса, коли Він прокляв смоківницю [фігове дерево] на кілька днів перед висказанням повисше наведених слів - Мат. 21:19, 20.

Бог Єгова через свого пророка Єремію предсказав, що вершком кари для Ізраїля буде, коли їх вижене з їх краю Палестини і зажене до чужих країв, де будуть мусіли служити другим, і будуть там так гнетені довго, як довго Він оказував їм свою ласку. Так пророк говорив: "За се викину вас із цієї країни в землю, що ні ви, ні батьки ваші її не знали, і там ви служити мете день і ніч іншим богам [царям]; я бо не змилюсерджуся до вас. Тим же то ось приходить час, говорить Господь що вже не казати муть: Так певно, як живе Господь, що вивів синів Ізраїльських із Єгипту. Але: Так певно, як жив Господь, що повиводив синів Ізраїльських із північної землі, котру наділив отцям їх. Тим часом пошлю многих рибаків, говорить Господь, щоб їх повиловлювали, а потім пошлю ловців по кожній горі і по кожному узгір'ю і по всіх скеляних розщілинах. Очи бо мої на всіх стежках їх; не сховані вони від мене, і не закрита неправедність їх від очей моїх. Перше всього відплачу їм за многі гріхи їх "удвоє" [єврейський текст] за те, що з'огидили землю мою і трупами для ідолів своїх та гидотами своїми наповнили

наслідде моє" - Єремія 16:13-18.

Тут бачимо, що Бог не тільки предсказав, що вижене їх і укарає їх, але що Він в кінці знову приверне їх до Палестини. І довгота їх кари буде "удвоє", подвійна, як раз така довга, як довго зливав Бог на них свою ласку.

"Найперше я відплачу їм за многі гріхи їх "удвоє". Слово тут "удвоє" означає, як би хто зігнув яку річ у двоє, на дві рівні часті. Єсли би ми могли отримати властивий початок сего часу і переконатись, де почалася кара "удвоє" [друга частина], тоді дуже легко можемо означити, коли Божа ласка має наново вернутись до Жидів, і яке се має відношення до випускання листя фігового дерева, як повисше сказано.

Бог сам пояснює і відкриває свій план тим, хто старається його зрозуміти. Через уста другого пророка Він подає нам ключ розуміння сего "удвоє". Пророк Захарія пише о Єрусалимі такі слова: "Веселися Сионова дочко, викликуй радісно, дочко Єрусалимська. Се Цар твій приходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий - сидячи на осляті, сині яремної ослиці. Вертайтесь до твердині, ви вязні, живучі в надії! і тепер оповіщаю: даю вам удвоє"(Зах.9:9,12). Сі пророчі слова Господні мусять колись сповнитись і зовсім ясно, що сповненне сего пророцтва буде означати день, від котрого починається числити друга половина.

ПРОРОЦТВО СПОВНИЛОСЯ

Трийцять третого року від рождества Христа, місяця Нізан, 10 дня, що відповідає нашому квітневи, в'їхав до Єрусалиму на осляті Ісус із Назарету і представив себе за Царя Жидівського.

Свят. Маттей записав се в слідуєчих словах: "А як зближались до Єрусалиму і прийшов в Вифтанію до гори Оливної, послав тоді Ісус двох учеників, глаголючи їм: Ідіть у село, що перед вами, і зараз знайдете ослицю прив'язану і ося з нею; одв'язавши, приведіть мені. І коли хто вам казати ме що, скажіть: Що Господеви потреба їх; зараз же відпустить їх. Се ж усе сталося, щоб справдилось, що промовив пророк, глаголючи: Скажіть дочці Сионській: Ось цар твій іде до тебе, тихий сидячи на ослі і на осяті, синови підяремної. Пійшовши ж ученики, вчинили, як звелів їм Ісус, і привели ослицю і ося й положили на них одежу свою та й посадили його верх неї. Пребагато ж народу простилали одежу свою по дорозі; інші ж різали вітте з дерева і встилали дорогу. Народ же, що йшов попереду і позаду, покликував, говорючи: Осанна Сину Давидовому: Благословен грядущий в імя Господне, Осанна на висшинах" - Маттея 21:1-9.

Отже, тут маємо ясні слова, котрі потверждають, що пророцтво Захарії сповнилося. Також знаємо певний день, коли се сталося. І так сказав Господь: "Тепер [нині] оповіщаю: дам вам удвоє". Отже, сей день зазначив як раз саму середину в історії Жидів. Отже, тому є великої ваги знайти, як довго вони були в ласці у Бога.

Смерть Якова, коли він покликав до себе дванадцять своїх синів і благословив їх, є початком держави Ізраїльської і тому днем початку ласки Божої над Ізраїлем. Від смерті Якова (1813 років перед рождеством Христа) до дня 10 місяця Нізан, 33 р. по рождестві Христа було 1845 літ. Отже, 10 дня, місяця Нізан, 33 р. по рождестві Христовім почалася числити друга половина, і від

сего дня Палестина стала розпадатися, держава Жидівська стала таяти. Як раз сорок літ пізніше від сего дня Палестина була зовсім обезлюднена. Іншими словами Бог потребував сорок літ, починаючи від дня, коли став виконувати другу половину аж до часу, коли Палестина зістала зовсім вилюднена. На доказ сего наводимо слідуючі історичні записки:

"Буде на місци, если згадаємо еще про певні події, котрі показують нам доброту всещедрого провидіння, котре відложило їх знищення на сорок літ по їх доконанім злочині над Христом".

(Евзебія: Історія Церкви)

"Дня 15, місяця Нізана, се е , квітня 73 р. від рожества Христового в перший день Пасхи, в той самий день, як передає переданне, Бог вивів Ізраїля з Єгипетської неволі, упала послідна твердиня, забрало Ізраїльської свободи і Ізраїль дістався в неволю" (Корниля: історія народу Ізраїльського)

"Твердиня Масада вельми вславилася в часі війни з Римлянами... З упадком Масади скінчилася війна дня 15, Нізана, 73 р."

(Жидівська Енциклопедія)

"Здобуте Масади, Жидівської твердині, на полуднево західнім побережю Мертвого моря, закінчило одну з найзъявтіших воєн, записаної в історії.(73 р. по Хр.)

(Морісона: Жиди під панованням Римлян)

"Юдея не була еще ціла поконана, бо позістали еще три твердині (в руках Жидів): Геродіюм, Махерус і Масада... Герої з великим одушевленем згодилися на предложенне [свого вождя Елизара] і першого дня великого свята Пасхи (73 р.), убивши наперед свої жінки і діти, усі погинули

пробивши себе мечем".

(Грецька історія Жидів, том 2).

"Кажуть, що Елизар сеї ночі порадив своїм людям поубивати свої жінки і діти, а опісля себе самих, спаливши наперед всі свої дорогоцінності. На другий день римляни знайшли тільки 960 трупів і дві жінки, і 5 дітей, що скрилися в пивниці. Свято Пасхи 73 р., як раз сім літ від великого початку повстання, а сорок літ по розп'яттю Христа, бачимо кінець великої трагедії". (Евальда: історія Ізрайльська, том 7).

Жидівський історик, Йосиф, потверждає ці дати.

"УДВОЄ" ПОЧИНАЄ КІНЧАТИСЬ

"Удвоє" почало числитись, як сказано, на весну 33 року. Позаяк час ласки тревав 1845 літ, тому і кара мусіла так само тривати 1845 літ. Отже, додаючи 1845 до 33 р., приведе нас до 1878 р. від рождества Христового. Если наше числення є коректне, тоді ми повинні, если є яка подібність, знайти в 1878 р. якийсь знак, який вказував би на початок повороту ласки Божої для Ізрайля. Іншими словами, тут повинно початись пусканне листя символічного дерева, котре сорок літ пізніше, се є, 1918 р., повинно бути в особливий спосіб зазначене.

БОЖА ЛАСКА НАЧИНАЄ ВЕРТАТИСЬ

В літі 1878 р. як раз на час, коли ми повинні сподіватись повороту ласки Божої для Ізрайля, знаходимо, що тоді відбулася одна подія дуже великого значіння для Жидівського народу, якої не було на протягу більше 1800 літ. Наводжу слова із Жидівської енциклопедії, котра знала із

своєї поваги: "Росія у війні з Туреччиною побідила її зовсім і угодою в Сан-Стефано майже викинула Туреччину з Європи. Лорд Біконсфілд, з роду Жид, прийшов до керми 1874 р. як прем'єр Великої Британії, післав він англійську флоту в Дарданелі, спровадив Індійське військо на Мальту і задемонстрував проти Росії. Росія уступила і пристала на нові пересправи в Берліні. Конгрес відбувся в Берліні від 13 червня до 13 липня 1878 р. Біконсфілд змусив Росію злагіднити услів'я давньої угоди в многих точках. Туреччина стала вільною і незавісімою державою, але під услів'єм, що надасть Жидам цивільні і релігійні права. Се мало велике значіння в історії Жидів".

Інші джерела подають, що Біконсфілд був председателем конгресу, написав угоду і був дуже впливовою особою. Його правдиве ім'я було Д'Ізраєли, Жид чистої крові, перший і одинокий Жид, як премієр, якого Велика Британія коли мала. Від сего часу ласка Божа начала показуватись для Жидів. Відповідно до подібности [паралелі], ми повинні сподіватися, що ласка Божа зглядом Жидів, почавши від 1878 р., повинна взростати і осягнути якийсь особливий степень в 1918 р.

СИОНИЗМ

Через многі століття від часу до часу були старання знищити Жидів з лица землі, але всегда на дармо. Бог не бажав сего, щоби вони були знищені, і вони ніколи не будуть знищені. Їх переслідування тримали їх в купі, як нарід, і збільшали в них бажанне за своїм домом в землі їх отців. Бог ділає з своїми людьми, звичайно, через

людей. На призначений час Він дасть вирости своєму чоловікови, і такий дуже часто, будучи вірний Месії, вложеній на него, умирає, як мученик, за справу. В давних часах Бог Єгова дав пізнати, що Він карає чоловіка на се, щоб Його славив, і кожний, хто терпів за справедливую справу, в своїм часі отримає нагороду за свою вірність засадам правди і справедливости.

В році 1860 уродився в Будапешті Теодор Герцель. Виріши, став адвокатом. Опісля посвятився журналістиці і в скорім часі вибився на перше місце, як журналіст і писатель. Його серце кривавилось з жалю, видячи, як злобно і несправедливо переслідують його рідний Жидівський нарід. Тому зродилася в нім думка, як би їх увільнити від сего. В 1896 р. подав він начерк сего, видаючи своє славне пісьмо: Жидівська Держава. Багато Жидів зрозуміло, що в сім чоловіці знайшли свого оборонця. Коли появилася перше число письма "Жидівська Держава", його адвокацький помічник заплакав, думав, що автор стратив розум. Та коли пізнали значінне сего письма, привитали його многі угнетенні Жиди, як вістку свого висвободження. Він посвятив ціле своє життя цій справі, а його останні слова були: "Привітайте Палестину вмісто мене, я віддам своє життя за мій нарід".

Нині ім'я Теодора Герцля є зване між усіма Жидами по цілій землі і прийде час, коли всі народи землі, так Жиди як і погани спізнають, що Теодор Герцель народився в відповідній хвилі, щоби дати почин Сионізму, котрий має увінчатись більшим успіхом, чим його автор думав.

ПРИЧИНА СИОНІЗМУ

Яка була причина повстання сионізму? Чи може багатства Жидів? Зовсім ні! Нехай на се відповідь сам Теодор Герцель: "Повисше питанє [сионізм] включало в собі використанне попихаючої сили, яка є в нашім народі. Все залежить від сеї сили, яка є в нас і нас попихає до діл. І що є сею силою? Недоля Жидів".

Если знаємо, що Бог наперед предвидів нещасний стан Жидів і дозволив його на се, щоби приготувати їх до сионістичного руху, щоби в сей спосіб вони могли повернути назад до своєї батьківщини, чи ж не скріпить в нас надії на Божі обітниці, та який буде остаточний результат всего? "і відправлю [тебе Ізрайлю] з ворогами твоїми в землю, що ти її не знаєш, бо огнем загорівся гнів мій, - буде палати на вас". "За се викину вас із сієї країни в землю, що ні ви ні батьки ваші її не знали, і там ви служити мете день і ніч іншим богам; Я бо не змилосерджуся до вас. Тим часом пошлю многих рибалок, говорить Господь, щоб їх повиловлювати, а потім пошлю многих ловців, щоб уганяли за ними по кожній горі і по кождому узгір'ю і по всіх скеляних розщілинах". "і подам їх на муку і утиск по всіх царствах на землі; на поругу і приповідку; на посміховище і прокляте у всіх займищах, куди їх виганяю" - Єремія 15:14; 16:13, 16; 24:9; 5 Мойс. 28:37.

РОЗВІЙ СИОНІЗМУ

Офіційно заложено сионістичну організацію в 1897 р. від тоді сионістичний рух став змагатися з кождим роком. Перший конгрес відбувся в Базилеї в Швейцарії. В сім конгресі брало

участь 206 делегатів, невелика горстка Жидів. Але тепер сионізм має свої організації в кожній частині світа, де живуть Жиди, а вони живуть майже всюди. Великі суми грошей зібрано і видано на заложення многих рільничих громад. При управі рілі стали уживати наукових дослідів. Побудували школи і заклали основи під великий університет на Оливній горі. Рільничі колонії збільшаються з кождним днем. Жиди купують в Палестині землю і ставлять доми. Пустарі перемінюють на урожайні поля і поступенно держава підноситься і росте.

"УДВОЄ" ВИПОВНИЛОСЬ

Коли заложено сионістичну організацію, перший її конгрес, між іншим, заявив, що їх наміром було і є вистаратись о такі запевнення від ріжних держав, які є потрібні, щоби осягнути цілі сионізму.

Як з повисшого ми спізнали, ласка Божа стала привертатись до Жидів 1878 р., а відповідно до предсказаних пророцтв "удвоє", сорок літ пізніше або 1918 р. ми повинні мати якийсь знак сего. Жидівський рік починається восени; для того падолист (ноявембер) 1917 р. був в дійсности початком 1918 р. В 1917 р. союзні війська прогнали турків і заняли Палестину. Дня 2 падолиста (ноявембера) або около другого місяця 1918 Жидівського року, Велика Британія урядово узнала сионізм; як з понизшого бачимо:

"Міністерство справ Заграничних,
Падолист 2, 1917.

Дорогий Льорде Ротшільд:

Маю честь передати вам від його королівського правительства заявлення симпатії до

Жидівсько-сионістичних бажань і стремлінь, котре Кабінет потвердив і отсим передає його:

Його королівське правительство задивляється прихильно установленню в Палестині своєї держави для Жидівського народу і доложить всіх можливих старань, щоби улекшити осягнути вам сю ціль. Розуміється, що не учинете нічого такого, що могло би пошкодити цивільним і релігійним правам жиючих в Палестині не Жидівських народностей, або правам і політичному становиску Жидів по других державах, де вони з тих прав користають.

Буду вдячний, если ви передасте сю заяву Сионістичній Федерації.

Вам жичливий

Артур Д. Бальфор."

В протягу 1918 р. десять держав, включаючи вже Велику Британію і Сполучені Держави, урядово згодилися на заложення в Палестині Жидівської держави. На весну 1918 р. майже в річницю освободження дітей Израйля з Египту, як раз сорок літ від коли ласка Божа стала наворотатись до Жидів, виїхала з Лондону до Палестини комісія під проводом Др. Хаїла Вайцмана, маючи від британського правительства повномоче і власть поробити приготування під заложенє Жидівської республіки в Палестині. Так бачимо, що "удвоє" сповнилося як раз на час, як предсказав через своїх пророків.

ЦІЛЬ СИОНІЗМУ

Перший сионістичний конгрес, скликаний за старанням Теодора Герцля, виложив ясно свою ціль і програму, котра доси лишилась незмінена. Ціль його виложена в цих словах:

"Сионізм має на цілі сотворити для Жидівського народу в Палестині вітчину, котра була би через держави публично забезпечена і правно запевнена.

Щоби сю ціль осягнути, конгрес ухвалює наступуюче:

1) Будемо попірати і заохочувати Жидівських рільників, ремісників, промисловців і людей посвячуючихся професіям, щоби поселилися в Палестині.

2) Будемо організувати і лучити всіх Жидів основуючи місцеві і загальні інституції згідно з місцевими законами.

3) Будемо скріпляти у Жидів почуте і народну свідомість.

4) Будемо старатися одержати такі запевнення і потвердження від держав, які є конечні, щоби осягнути цілі Сионізму".

ЖИДИ ВІДБУДОВУЮТЬ ПАЛЕСТИНУ

Жиди не тільки кладуть підвалини під свою державу, республіку в Палестині, але вони також зпроваджують в діло великі плани на користь краю. Зпроваджують желізниці, трамваї, штучне наводненє, будують дома, закладають школи і великий університет в Єрусалимі і чимало другого. Наводимо кілька примірів сего, про що вже писали часописи:

Спеціальний Бюлетин 469, видаваний сионістичною організацією міста Нью-Йорку подає, що пересічний спад дощу в Палестині є 26 цалів і що ся вода, если би її зібрати і задержати в Палестині, вистарчала би на утримання 15 мільонів людей. Населенне числить тепер 600.000. Дальше

зазначає, що з джерела 16 миль на полудне від Єрусалиму пливе до міста велика скількість води. Часописи подають о великім пляні штучного наводнення, котрий если пощаститься, достарчить подостатком води усій Палестині на її наводнене і на інші потреби.

Сионістичний Бюлетин з 25 лютого 1920 р. пише таке: Оден міліон сім сот тисяч деревець евкаліптусових [дерево служить на будівлю, очищає воздух, дає рід оливи і гуми] і других лісових дерев має бути посаджених на просторі 2,125 дунамах.

В Мерчавії має бути посаджених 20 тисяч евкаліптусових деревець враз з санітарною осадкою на 200 дунамах. В Кінереті і в Даганії 42 тисячі евкаліптусових деревець і інших лісових дерев на 175 дунамах, на узбочах гори Фарми в Кінерет, над берегами Йордану і озера Кінерет. В Беншемен около 70 тисяч дерев має бути засаджених на 230 дунамах. В Гульда 425 тисяч дерев має бути засаджених на 140 дунамах. В Бертобія Кастинія 27 тисяч має бути посаджених на 380 дунамах, не числячи повисше сказаних. В околиці колонії Хедераг має бути посаджених 50 тисяч дерев загалом найбільше евкаліптусових, на тисяч дунамах".

Спеціальний Бюлетин з 1 марта 1920 р. говорить: "Три тисячі шкільних дітей в Єрусалимі святкувало недавно Жидівський день садження дерев і засадили 500 дерев на передмістях святого міста, розпочинаючи в сей спосіб великий план залісити Палестину, як се ухвалили сионісти, іменно, засадити в цім році оден міліон дерев в Палестині. Так доносить сионістична комісія з Палестини.

В 1919 р. посадили в Палестині 369 тисяч дерев, щоби відновити ліси в Палестині, котрі винищили без милосердя в часі лихої господарки турецької і в часі війни. Залісене Палестини має велике значінне для рільничого господарства в краю та й має достарчити будівельного матерялу на будучність. Сионісти уважають се як оден з найважніших проектів відбудови св. землі Палестини".

Другий спеціальний бюлетин з 26 марта, 1920 р. каже: "Через десять літ сю боротьбу провадилось лиш працею рук Жидів. Нині ся земля, що була колись пуста є покрита лісами оливкових дерев і мікдалових: 150 тисяч оливних, а 10 тисяч мікдалових дерев. Минувшого року спродано 100 тисяч фунтів мікдалів, котрі враз з продажою шкір і вовни з численно годованої рогатої худоби і овець принесли чистого доходу 15 процент від закладового капіталу".

Кождий поважно думающий чоловік мусить застановитися, коли бачить, що ся діяльність Сионістів була предсказана Божим пророком більше, як 2.500 літ тому, котрий таке писав: "На горах отворю ріки і бурчаки [потоки] по байраках [долинах]; озером степ [пустинню] ізроблю, і суходоли - повними криниць. Засаджу пустинню кедром, сосною [вдійсности акацією евр. текст], оливними деревами і миртом; украшу степ [пустині місця] явором, буком та кипарисом, Нехай бачать і знають і розумно всім буде, що рука Господня вчинила те і святий Ізрайлів се сотворив"- Ісаї 41:16-20.

"БУДУТЬ БУДОВАТИ ДОМИ"

По засіданню Сионістичної Екзекутивної

Ради 16 лютого 1920 р. в Лондоні Др. Руппін в часі нарад предложив: заложити велике товариство, котре мало би будувати дома для робітників так скоро, як тільки можна і вже тепер в різних частях Палестини будують скорим темпом домів для свіжо напливаючої до краю Жидівської людности. І знова находимо, що се ясне сповнене давно написаного пророцтва, було на се, щоби скріпити Жидів, аби вірили в обітниці Господні. Побудовані тепер дома є не на користь лихварів, властителям їх не вільно буде угнітати тих, що в них живуть; бо властители сами будуть в них жити, як в своїх власних домах, як се предсказав пророк Господень: "І будуть будувати дома і у них жити, і насаджувати виноградини і споживати їх плоди. Не будуть будувати щоб інший там жив, та й садити не будуть, щоб хто інший споживав; дні бо в людей моїх будуть довгі, як дні дерева і вибрані мої будуть довго користуватись працею рук своїх. Марно трудитись не будуть ні діти роджати на горе; будуть бо родом благословенним від Господа, а з ними і їх потомки" - Ісаї 65: 21-23;

В сей спосіб слово Боже потверджає рішучо, що ласка Божа повернулася до Жидів; що друга половина "удвоє" сповнилася; що фігове дерево випускає своє листе так, як обіцяно - словом все, що Ісус сказав, що має статись при кінци світа, "віка".

ПОДІЇ ЗА ДНІВ НОЯ

Ісус не лишив нас в такім положенню, щоби ми мусли робити заключення на підставі одної лишень події, але вичислив їх кілька, котрі мають статись в часі коли "світ" - вік буде кінчатись. Він

сказав, що як було за днів Ноя, так буде при кінці світа, віка. "Як же були дні Ноеві, так буде і прихід [присутність] Сина чоловічого. Бо, як були за днів перед потопом, що їли, й пили, женились, і віддавались, аж до дня коли увійшов Ной у ковчег (корабель), та й не знали, аж прийшла повідь і поносила всіх, так буде і прихід [присутність] Сина чоловічого" - Маттея 24: 37-39;

Перший "світ" закінчився потопом. Сто двацять літ перед потопом Бог розказав Ноеви приготуватись, щоби міг себе виратувати і щоби оповідав людям о наближаючій кінці. За днів Ноя люди жили як звичайно і були зовсім рівнодушні і не дбали, що старий устрій і лад має зникнути серед великого потопу. Так подібно і нині маси людей, займаючись своїми звичайними справами, зовсім не дбають і зовсім не знають, що переживаємо великий переходовий період.

За днів Ноя, коли він голосив людям, що зближася кінець їх "світа", многи насміхалися, робили собі жарти з него і зневажали його, показуючи тим, що вони не знали о подіях, котрі мали прийти.

Зауваж як теперішні події слово в слово є подібні до тамтих. Зараз як союзні війська здобули Палестину певне число добрих священників в Лондоні зібралися разом і видали маніфест, як про се стоїть в Лондонських часописах, такого змісту:

"1) Теперішня криза вказує на закінчення часів поган. 2) Кождої хвилі можна сподіватися откриття Господа, коли Він об'явиться так явно, як се показався своїм ученикам вечером в день воскресення. 3) Доповнена числом (скомплектована) церква буде перенесена, щоби бути "назавсігди з

Господом". 4) Ізраїль поверне до своєї вітчизни яко невірющий, та опісля навернеться, коли Христос задля них появиться. 5) всі людські пляни відбудови і направи мусять залежати від другого приходу нашого Господа, позаяк всі народи будуть підлягати його правлінню. 6) Під панованням Христа наступить еще більше виляте Святого Духа на всяке тіло. 7) Заключені правди в сім маніфесті мають дуже велику практичну вартість для християнина, коли хоче вибрати для себе відповідну дорогу і знати, як має поступати серед трудних хвиль теперішних днів".

Сей інтересний маніфест підписали А.С.Діксон і Ф.Б.Меєр, бабтисти; Д.Морган і А.Бирд, конгрегаціоналісти; В.Ф.Гавр, презвітеріянин; Г.В.Пеплов, Д.Стюарт Голден епіск..... і Д. Т. Юнг, методист.

Се є широко і далеко знані імена, одні з найбільших проповідників в світі. Що сі визначні мужі ріжних віроісповідань чулися покликані видати такий маніфест є само в собі дуже цікаве!

Жаль, що повисші священники не заступають погляду більшости священників в світі. Кождий, що трохи думає знає, що в світі є дві клясі священників: добрі і злі, чесні і нечесні, віруючі і невірючі в Бога. Те саме можна приложити до кожного стану. Одначе між всіма станами на світі чоловік, що займає місце учителя Євангелії, займає найбільше почетне становисько з точки погляду Божого, позаяк він має займатися справами, котрі належать до слова Божого. Вірне сповнювання своєї служби ставить його в почетне місце в очах Божих. Противно чоловік, котрий прибирає титул священника і учителя Євангелії, а підлягає підхлібствам сего світа і для того не

зважає на просту і ясну науку Св. Письма і веде людей в блуд, є сам нечесний зглядом священнического стану і небезпекою для добра всіх людей. Ні один чесний чоловік не буде сперечатися зі мною що до сего. Котрий тільки схотів би заперечити сему, тим самим ставить себе в ряди злих людей. Тому отже нехай кождий приложить сю міру до себе і сейчас побачить, до котрої кляси людей він належить. А если увидить, що належить до злої кляси, то если він чесний, прилучиться як найскорше може до доброї.

Мудрий репортер одной великої часописи заніс по одному примірникові повисшого манифесту і доручив кождому визначному священникові одного столичного міста в Америці. Їх поведенне дає найкращий примір, як більшість з них задивляеся на сю справу. Майже кождий з них відповідав: "Се глупота, говорити, що koniec світа приходить. Се не станеся за 50 тисяч літ або і більше. Ся війна є така, як і другі, а сі нещастя на землі не означають нічого".

Від більше, чим сорок літ Пастор Руссель, сильної віри і зовсім посвятивший себе християнин, проголошав людям так усно, як в часописях і в своїх книжках, що 1914 р. зазначить koniec часів поган; що "світ" [суспільний порядок] стане кінчитись в сім часі, і що в коротці прийде царство Месії. Кількох священників то тут то там прилучились до него і стали голосити те саме, але велика більшість з них насміхалися з него і видумували на него всяке лихе слово тому, що він остався вірним і голосив дальше радісну вість. Апостол Петро під впливом Божим потвердив, що в сім часі будуть ругателі, що будуть супротивлятись сему слову, яке Бог наперед призначив,

кажучи: "Се найперше знайте, що в останні дні придуть ругателі, ходячі по своєму хотінню [йдучи за самолюбними бажаннями], і скажуть: Де обітниця [де доказ] приходу Його? Від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину сотворіння (від початку світа). Не знають бо ті, що так хочуть, що небеса [невидимі правлячі сили]..., і земля [суспільний устрій]... словом Божим заховані, і на огонь [на час нещастя, котрі знищать все, мов огонь] зберігаються на день суду і погибели безбожних людей" - 2 Петра 3:3-7;

Се, що повисше пророцтво так ясно сповнилося, повинно бути вистарчаю чим доказом для кожного здорово думаючого чоловіка, що ми переживаємо тепер переходовий період із старого до нового "світа" або устрою на землі.

О тім самім говорив наш великий Учитель дальше таке: "Зараз після днів горя тих сонце померкне і місяць не давати ме світла свого і зорі попадають із неба і сили небесні захитаються" - Мат. 24: 29; Сі неясні або символічні слова Ісуса Христа, як другі місця Св. Письма пояснюють, означають се: Сонце представляє науку, євангелію Ісуса Христа і Його самого розп'ятого, се є філософією великої жертви викупу. Місяць є образом або представляє символічно заключений через Мойсея завіт закону, котрий представляв собою розвиток пляну Божого в обох віках, так в віці Євангельській, як в Тисячліттю. А зорі представляють символічно на високих становиських учителів Божого слова.

Що се пророцтво Господа Ісуса виповнилося, кожний бачив се на власні очі в послідних десять літах, коли то священики відступили від простої і ясної науки Євангелії Ісуса Христа і виреклися

Його розп'ятого. В падолисті 1917 р. зібралися в Нью-Йорку в галі Карнегі, священники католицькі, Жидівські і протестантські щоби обдумати підстави до спільного ділання. Серед цілих сих нарад ані оден раз не згадали вони про ім'я Ісуса, як великого Відкупителя. У всіх бесідників видко було наклін злучитися всім разом у всіх питаннях, відносячихся до справ політичних і суспільних, - але великі правди, котрих учили Апостоли і Пророки, затемнили і зігнували. Оден бесідник сказав таке: "Перед нами три дороги, котрі можемо вибрати:

1) Виготовити книжку для ужитку шкіл, вибравши з Св. Письма деякі уступи комісією, в склад котрої входили би всі віросповідання, а котру затвердила би легістратура (сейм) або рада шкільних директорів.

2) Утворити плян спільної праці, (котрий не мав би на цілі навертати на віри), поміж школами, а ріжними віросповіданнями на се, щоби кожда дитина могла отримати своє релігійне і демократичне виховання.

3) Уділене гроша з шкільних фондів для сих з поза шкіл, котрі підоймуться сеї поважної праці научення Св. Письма".

Сей плян прийнято з одушевленем. Другий бесідник, Др. Фінлей, сказав таке: "Прийшов час для протестантів, католиків, Жидів і для поган на спільну працю, щоби кожда дитина мала хоч яке таке почуте о своїй моральній і релігійній спадщині".

Як дальший вислід сего є "Всесвітний рух Всіх церков", в котрім злучилися всі церкви до спільної праці, але рішучо зігнували правди віри. Їх заява уміщена в бюлетені з січня 1920 р. говорить:

"Ми віримо, що надійшов в повні час на єдність праці всіх з'єднаних протестантів, - не пробуючи розв'язати проблемів [глибоких питань], котрі походять з різних поглядів щодо правд віри і їх засад, - що всі церкви є готові до спільної праці по суспільній програмі".

Іншими словами, вони легковажать великі підставні правди християнства, що були представлені неначе в образах через типічні жертви Старого Завіту, а учинені ясними через одну велику жертву Ісуса Христа, іменно вибір церкви, а при помочи церкви привернене світа до його первісного стану в часі царювання Христа. До чиста все так виповнилося, як наш Спаситель предсказав.

Зорі тут представляють учителів духовних, і їх змальовано, що падають на землю. Се показує, що люди, котрі хваляться, що учать Боже слово упали до ровени звичайних світських політикерів.

Сей "Всесвітній Рух Церков" є тим на що вказує сама його назва. Іменно світ провадить церквами або що церкви йдуть дорогою сего світу. Се товариство є заложене в дійсности для інтересу великих бизнесів, для великих гандлярів і політичних провідників. На доказ наведемо слова священника Д. Карнегі поміщені в час. Торонто Глоб: "Церкви, при найменше при сій стороні Атлантику, задля власної користи станули по стороні кляси богачів, котрі наймають собі робітників і ухвалюють право, якого їм потреба. Церкви сталися невірні сій службі, яка була їм повірена, та помимо того всего вони є речниками всіх християн. Вони одні посідають духовну науку, котра може уздоровити промисел.

Як церкви можуть відкрити і ужити секрету

свої сили? Вони мусять наперед переконати всіх, що суспільний лад і промисел, є зв'язанні з собою нерозлучно, що обі сторони опираються на головних засадах, чого церкви є їх речниками".

Чому люди, що вважають себе за слуг Божого слова так ганьблять свій стан і зв'язують свої руки з великим гандлем і з політикою світською? Дійсна причина є ся, що вони втратили віру в Бога і в Його слово, котрим є Св. Письмо, Біблія. Вони шукають слави і сили у людей, а не у Бога!

Часами знайдешся священик, котрий має відвагу і скаже правду своїм братам про теперішні відносини. Наведемо слова свящ. В. Аллана, уміщені в часописи Нью-Йорк Америкен: "Одна причина чому чуємо так многі нарікання на лихе ходжинне людей до церков, є се ся, що між нами нема Господа. В дуже многих разях Христос є надворі, стараючись втиснутись до церкви, але ми горді на великі суми грошей... ділаємо так, яко би срібло і золото могло дати духовні сили і ласку Божу, котрі тільки тоди приходять, як Господь є між нами. Коли Він буде між нами, тоді світ прийде громадно там, де є Ісус".

ВОАЛ СТРІТ - А ВСЕСВІТНИЙ РУХ ЦЕРКОВ

Що церкви є тісно зв'язані з богатирами сего світа і йдуть на їх послуги показує найкраще саме серце богачів, т.зв. улица "Воал стріта", в Нью-Йорку, де знаходяться найбільші банки на цілім світі. Директори сих банків є заразом основателями і покровителями сего "Руху Церков".

Р.В.Бабсон начальник статистичного бюро з "Воал стріти", в листі з дня 27 січня 1920 р.,

призначенім тільки для інформації "вибраних" одиниць, дає таке поучення о церквах:

"Вартість наших вложений грошей не залежить від сили наших банків, але радже від сили наших церков. Бідно оплачувані священники держави є тими, на котрих ми в дійсности полягаємо, а не на добре оплачуваних лоєрах, адвокатах, урядниках банкових і т.п. Релігії людей є властиво сею твердиною наших вложений грошей. Если же розважемо, що тільки 15% всіх людей має якого-будь рода акції а менчи чим 3% їх має лиш тільки, щоби платити за них доходовий податок, тоді вага і значіння церков стаються ещо більше наглядними. Задля нас самих, задля наших дітей, задля держави, ми, люди майна встаньмо в обороні церков і священників! Не зважаймо на се, що вони є несовершенні, не зважаймо на се, що їх теологія лишилася позаду. Се тільки значить, що если б вони були спритніші, доказали би більше. Безпеченство всього, що посідаємо завдячуємо церквам, навіть в їх теперішнім бездільнім стані. На всьо що маємо дорогого нехай кождий з нас, почавши від нині, посвятить більше часу і гроша для церков нашого міста, бо від них лишень зависить вартість всего нашого майна."

"Всесвітній Рух Церков" вже розлетівся. Тому опускаємо історію його шумних народин. Хотя які сильні "міра сего" були його основателями, однак нарід не дався вже привабити на пусті і голосні слова і не підпер ні морально ні грошем. Аранжери сего "руху" раді не раді мусіли звинути хоруговку і заспівати йому: вічная пам'ять і блажений упокій! Се також оден з доказів, що всякі людські пляни противні науці Христа не

вінчаються тепер успіхом.

Як бачимо, знова міняйли господарять в домі Господньому і знова можна приложити до них слова Учителя: "Писано: Дом Мій - се дом молитви [має бути]; ви ж його зробили вертепом розбійників" - Луки 19:45-46.

ЄВАНГЕЛІЄ НА СВДОЦТВО

Дальше Ісус сказав, що в доказ кінця "світа" - віка: "Буде проповідатися Євангеліє царства [радісна вість о царстві] по всій вселеній на світкування [свідоктво] всім народам; і тоді прийде кінець" - Маттея 24:14 Єсли провідники Всесвітнього Руху всіх Церков твердять, що їх цілею є повернути світ до християнства, то скажемо їм що вже запізно. Вони не поступають Господнею дорогою. По-перше вони не проповідують Євангелії царства. Вони одверто заявляють, що їм байдуже підставні правди віри Євангелії. По-друге голошення Євангелії Царства не є в ціле повернути увесь світ, а тільки вибрати із него: "людей в ім'я Його" - Діян.Ап. 15:14. По-третє, се вже сталося, і ми тепер жиємо при кінци старого устрою суспільного, а приходить новий лад.

ПЕРЕПОЛОХ І ЗАКОЛОТ

Обставини, які запанували на цілім світі почавши від 1914 року наповняють всіх стархом і тревогою. Всі керманічі світа є в заклопотанню. Так банкирі, так промисловці, як і простий нарід, всі є в тревозі і в непевності. Чому се так? Що се значить? Ісус дальше сказав о кінци світа і як в доказ сего буде: "На землі переполох народів у заколоті; як зереве море (неспокійні людські маси)

та філі (зорганізовані радикальні заворушення) і омертвіють люди від страху та дождання того, що прийде на вселену: сили бо небесні (вплив церков) захитаються". (Лук. 21:25-26). Те все якраз тепер сповняється.

Приміром сего, як задивляються керманичі світа на се, нехай послужить бесіда президента Вільсона, яку він виголосив в Конгресі зараз по тім, як почалась всесвітна війна: "Дні сі, се дні великої тревоги, коли чорна хмара зависла над більшою частию сего світа. Вигладає, немов хто розв'язав і випустив великі, сліпі, матеріальні сили, котрі були доси звязані.

Страх обгорнув всіх людей всіх станів. Самолюбство, як видко, приникнуло в кождо галузь інтересу. Властитель дому, відчуваючи, що вдруге не буде мати такої нагоди збирати обильні плоди, підвисшує рент своему мешканцеві. Склепарі і торговці поживою, одіннем і т.д., здається, побоюються, що другої такої спосібности не буде, тому стараються скористати з неї і зібрати гроша, що тільки можна. Дух недовір'я оден до одного панує всюди. Все те показує, що слова Христові сповняються.

БАЖАННЯ ЛЮДЕЙ

Посеред всего того нещастя, смутку і заколоту в серцях людей родиться бажання чогось. Кождий прагне жити на свободі і в щастю. Майже кождий волів би жити в спокою з своєю дорогою родиною і уникати сварні і спорів; та, видиться, такі запанували обставини, що чоловікові тяжко їх перемочи. Вони не можуть робити того, чого хотять. Видко є якась невидима сила, котра ними управляє.

ДЕМОНИ ПРИ РОБОТІ

Знова звертаємо увагу на се, що як було за днів Ноя, так буде при кінці "світа" віка. Св. Письмо учить виразно, що за днів Ноя світ був під контролею упавших ангелів. В 6 голові Первої книги Мойсея читаємо, що сі ангели прибирали вид людей і всупереч розказам Божим брали собі жінки з поміж людей, і із сполучення котрих вийшли потомки зіпсуті морально до останку так, що ціла земля наповнилася ледарством. Бог зіслав на них потоп. Апостол Петро, оповідаючи, що сталося з сими демонами каже: "Бо коли Бог ангелів, що согрішили, не пощадив а кинув їх в окови пекольної темряви (до тартару), і передав, щоб хоронено на суд". ** (се зрозуміле; ті ангели були заковані в атмосфері воздушній, як учить Ап. Павло. Наука potwierждає, що далеко від землі воздушній атмосфері є зовсім темно). Тому і Христос, щоби привести нас до Бога оден раз постраждав за гріхи наші. Праведник за неправедних, що був умертвлений по тілу (як чоловік), но ожив духом (як дух). В котрому і тим духом що в темниці прийшовши, проповідував колись то, нес'єбухняним, як того дожидало (їх) довготерпінне Боже за днів Ноя, як строївся ковчег в котрій мало, се є, вісім душ спаслося від води. (2 Петра 2:4; 1 Петра 3:18-20). "І ангелів, що не схоронили свого начальства (свого першого почотного становища), оставивших свої оселі (в небі), про суд великого дня вічними оковами під темрявою (воздушною над землею) схоронив" (Юда 6).

Сі демони, держані в воздушній атмосфері около землі, мали спромогу порозуміватися з живучими людьми за помочю посередників т. зв.

"медіів". О сім предметі говорить докладно книжка "Чи живі можуть розмовляти з умершими?" Я тільки звертаю увагу на се, що з повисше наведених текстів Св. Письма можна прийти до заключення, що при кінці "світа" - віка сі демони будуть мати більшу силу і в більшій мірі будуть оказувати її над людьми.

Російський цар безнастанно порозумівався з демонами за помочю свого "медіум", посередника, котрого держав в своїй палаті. Німецький цісар, Вільгельм, говорив, що він мав "внутренне ухо" і чув голоси з другого світа і ними головно руководився. Діяльність демонів походить з їх злоби, і без сумніву сеся велика війна, що почалася 1914 р., була головно спроваджена впливами сих демонів. Св. Письмо говорить нам о великій хуртовині, заверусі, що здійсметься з найдальших окраїн землі. (Гляди Єремію 23:19; 25:32,33; 30:23, 24). Заверуха, буря є символом великої війни. Всесвітна війна викликала велике заінтересованне до спиритизму, якого передше ніколи не бувало. Деякі глибоко учені люди віддалися йому і голосять тепер науки о духах на більше замішанне людям. Сих демонів описує Св. Письмо в інших місцях яко "чотири вітри". Ісус Христос сказав через Йоана в Откритю таке: "Після сього бачив я чотирох ангелів, що стояли на чотирох краях землі і держали "чотири вітри" землі, щоб не віяв вітер на землю, ані на море, ані на жадне дерево,... доки не попечатаємо слуг Бога нашого на чолі їх". (Откр. 7:1-3). Сі вітри або сили воздушні не є силами звичайного воздуха, але сили, о котрих Ап. Павло згадує, коли говорить ро "князя власти воздушної" (Ефесян 2: 2). Сі демони впливають своєю силою на людей і

викликують заколот: невдоволення, збурення, ненависть, злобу, свару і всякого роду суперечки і нещастя.

Всі первотини, всі складові частини сього суспільного устрою, як предсказав се Господь через Ап. Петра, розтопляться тепер серед великого огню - 2 Петра 3:10.

ЛІКИ ЛЮДСЬКІ

Які зарадчі средства або ліки мають люди, щоби вийти із сього замішання, хаосу, а запровадити на світі порядок і дати людям мир і добробут? Банкири в розпуці стараються всіма силами утримати теперішній фінансовий систем в давнім стані; але не мають средств ні не знають способу, як се привернути.

Політичні партії, хотя й мають за собою довгу історію бачать, що не доросли еше, аби могли розв'язати теперішні замотані питання. Економісти і мужі на високих становисках державних, розбираючи докладно сі питання, переконуються, що не можуть вдіяти нічого. Так мається із всіам політичними партіями і організаціями тому, що всі вони се люди самолюбні і несовершенні. Тому не можуть завести ідеальних відносин.

ЛІГА НАЦІЙ АБО СОЮЗ ДЕРЖАВ

З устаннем війни керманічі світа, як представителі найбільших держав, що брали участь в сій війні зібралися на конференцію і - (даючи їм узнане за їх бажання завести мир і гаразд) - як вислід їх обрад повстала угода, звана Ліга Націй

або Союз держав. По їх думці ся ліга мала бути ратунком або ліком на теперішнє лихо. Чи увінчається вона успіхом? Ліга або союз заключений всіма державами світа і опертий на засадах справедливости і правди, в котрім всі сторони, котрі приступили до него, хотіли би сповняти чесно свої зобов'язання, приніс би без сумніву велике добро для всіх. Але де самолюбство є головною причиною і руководить ділами кількох або всіх, така ліга або союз не може запровадити ідеальних відносин. Бог в своїй мудрости знав наперед і предвидів, що повстане така Ліга націй або держав. Він також предсказав, що вона мусить упасти - Ісаїя 8: 9,10.

Причина, яка спонукала до утворення Ліги, всі признаються, що був страх і боязнь. Віру в Бога і Його обітници зовсім зігнорували. По сій причині Ліга ніколи не осягне сего, що собі поставила за ціль. Се не є дорога, якої Бог жадає. Він виразно сказав: "Мої мислі - се не ваші мислі, та й ваші дороги - не мої дороги, говорить Господь. Ні, як небо висше землі, так дороги мої висши доріг ваших, і задуми мої висши задумів ваших". (Ісаїя 55: 8, 9). Укладаючи Лігу націй зовсім злегковажили собі великий плян Божий. Пророк правду писав: "Щасливі народи, котрі зовуть Господа Богом своїм". Псаль. 32: 22; Але держава, що легковажить Божий плян, або яка-будь Ліга націй, котра легковажить Його, не може сподіватися добрих успіхів. Господній пророк так і мав на думці заложенне ліги націй і лігу або союз ріжних церков, коли писав: "Ворогуйте собі, народи, та тремтіть; вважайте, всі далекі землі! Воружуйтеся, та тремтіть; заперізуйтеся до бою, але дрожіть. Складайте задуми та вони в ніщо

обернуться; вповідайте їх словом, та воно не збудесь" - Ісаї 8: 9, 10.

ЛІК ЦЕРКОВНИЙ

Під словом "церкви" розуміємо, зорганізовані церковні системи, а головно священничу клясу, котра ними провадить і контролює. Довгий час було тільки одно віросповідання, іменно католицька віра, що ділилася на римський або латинський і грецький обряд. В 16 століттю повстав великий реформаційний рух, з которого повстали протестантські церкви. Тепер виступають сесі церкви із своїм ліком, що має улічити нещасне людство.

Позаяк вони беруться до сего, нашим обов'язком є розслідити совісно сей лік, і зобачити, чи вистарчає він, чи ні. Так католицькі, як і протестантські церкви твердять, що їх місією є навернути увесь світ. Припустім, що їм удалось би осягнути свою ціль, і що увесь світ прийшов до одних або до других церков. Яку ж тоді надію можуть вони подати людям?

"Католицька віра" учить, що судьба чоловіка рішається з хвилиєю смерти. Добрі і вірні католики йдуть по смерти до неба, до вічного щастя. Прочі католики, котрі не були вірні під кождим взглядом, йдуть до чистилища і позістають там неозначено довгий час, де мають очистити себе, аби могли бути готові вступити до небесних дворів. Всі злі як також не католики всі, се є, схизматики, еретики, апостати і т. д., мусять перебувати цілу вічність в пеклі - в свідомих муках.

Всі же протестанти учать, що судьба чоловіка рішається на віки з хвилиєю смерти. Вірні члени

церкви йдуть по смерті до слави, вічного щастя в небі. Всі прочі люди йдуть на свідомі муки і там перебувають во віки.

Еслі отже є така дійсна різниця між тими обома лікарствами, то протестантський лік є гірший, позаяк не має посередного місця. Кождий се бачить, що так католицька церква, як протестантська не дають ніякого лікарства ні ратунку на теперішній хаос, котрий би провадив до мира, гаразду, свободи і щастя і вічного життя на землі. Виходить, що на коли би і вдалося їм навернути більшу часть або і всіх людей до своїх теорій, то се не полагодило би теперішніх замотаних питань.

Велика є трудність з тими церковними системами, бо вони зовсім не звертають уваги на Божий лік або ратунок. Вони легковажать собі задачу, яку християни мають сповнити, а покладають свою надію на людські теорії, віри і інституції. Вони не звертають найменшої уваги на роботу, яку Бог призначив для тих, хто посвятився чинити зовсім волю Богу. Мусять се признати так католики як і протестанти, що тільки мала частина всієї людности на світі належить до їх наук або системів; і найбільший загорілець між ними не скаже ніколи, що вони сподіваються навернути всіх, аби так думали, як вони, або щоби всіх людей могли привести до своїх церков. Факти потверджають, що теперішніми часами священники не звертають уваги на правди віри і не жадають від людей, щоби вірили всі правди віри, а тільки щоби спільно йшли з ними рука в руку в їх праці; а найважнішою їх працею є складане і збиране гроша. Переняті духом воєнним, духом світским, священники всіх церков є заняті збиранням мільонів долярів, та й кажуть: " Коби ми

мали тільки гроші, ми навернули би цілий світ". Чи не бачить кождий з того, що таке поведенне понижає нашого Господа? Виходить, що ніби-то Він потребує гроша для виконання своїх плянів!? Чи любо Йому уживати гроша від людей світових, котрі не пожертвували свого серця і майна, аби при помочи їх виконати своє діло? Чи се конечно збирати гроші в імени нашого Господа і то від людей, котрих зовсім не обходить Божій плян, котрі дають гроші тільки задля впертих просьб священників, щоби мати опісля вступ або соціяльне становисько або політичне між певною клясою людей? Чи можна сказати, що Господь мусить послугуватися таким способом, щоби осягнути свою ціль? Кождий розумний чоловік мусить відповісти, що ні! Знова нам пригадуються слова Господа сказані пророком для тих, що стараються ширити сі світські теорії: " Мої мисли - се не ваші мисли, та й ваші дороги - не мої дороги, говорить Господь. Ні, як небо висше землі, так дороги мої висше доріг ваших, і задуми мої висши задумів ваших" - Ісаї 55: 8, 9;

Мудрий чоловік є сей, що хоче дізнатись, який є Божий лік або ратунок, а знайшовши його, буде старався жити після него. Ніхто, тільки Божа сила може запровадити порядок із сего хаотичного пложення і дати чоловікови се за чим він тужить. Памятаймо, що чоловік всегда мав бажання: жити свобідно і в щастю. Се бажання було таке сильне в серцях отців американського народу, що закладаючи підвалини під американське правительство, умістили сі слова поміж найголовніші права краю. Люди, отже марно тратять гроші, свій час і енергію йдучи за блудними, людськими теоріями, а на Божий лік зовсім

не звертають уваги. Розуміється, если люди не знають, що є такий лік або ратунок, який Бог приготував, не можуть старатися аби його осягнути. Великі маси людей не знають сего, а не знають тому, бо священники сами стались невірні своїм обов'язкам. Іменно; занедбали учити Св. Письма, а противно учили людських теорій. Для того Бог знав наперед, що так буде, і тому таке казав написами: "Се надходять дні, говорить Господь Бог, що пішлю голод на землю, - не голод хліба та й не жадобу води, а жадобу почути Боже слово" - Амоса 8:11.

По многих століттях Божої ласки священники всіх так званих церков, яко кляса оказались невірні в сій праці, яку Бог поручив їм. По 6000 літ мозольних змагань заложити ідеальне правительство на землі, нині всім державам грозить стан хаосу і всі люди ходять як сліпі. Люди, що люблять правду і справедливість, не мають ніякої помочи, поради або потіхи зі сторони тих, від котрих вони могли сего надіятись, і котрі називають себе слугами Господа. Вони, так звані, "духовні отці і учителі" скинули з себе маску і тепер одверто признаються, що їм байдуже правди віри і лучаться спільно, аби збирати гроші і мати силу і власть.

Зігнувавши великі правди віри християнської науки, чим же тепер будуть кормитися голодні душі? - сі душі, котрі прагнуть справедливости і правди! Деж знайдуть для себе вдоволяючого покарму? Псалмь. 107:1-7; Чи не час вже таким стати і глядати за Божим ліком і ратунком? Коли чоловік в великім нещастю, там Бог приходить з своєю помочю. Цілий світ починає упокорятись, будучи в терпінню і в смутку. Всі

засмучені і заплакані повинні глядати потіхи і розради у великім пляні, котрий відкриває нам Слово Боже.

ЛІК - РАТУНОК БОЖИЙ

Святе Письмо містить в собі виражену волю Божу щодо чоловіка. Біблія є самотнім правдивим джерелом знання, звідки може черпати надію на будуче. Апостол Павло, дивлячись вперед до часу благословенств, котрі прийдуть для людей, в своїм пророчім видінню бачив се і так писав у тім в своїм листі до вірних послідувателів Христових: "Чого оконе виділо, ні ухо не чуло і що на серце чоловікові не зійшло, те наготовив Бог тим, хто любить Його. Нам же Бог відкрив Духом своїм, бо Дух усього досліджує, навіть і глибокостей Божих" 1 Кор. 2:9-10.

Великий наш Учитель сказав "Освяти їх правдою Твоєю; Слово Твоє правда" (Йоана 17:17). Нічо інше, тільки если хто розуміє і прийме до серця чслово Боже, тільки воно одно може запровадити чоловіка на правдиву дорогу і отворить йому очи і він побачить благословенства, які мають прийти. Хто зрозуміє Божий плян, того серце наповняє потіха і радість. Під Божим впливом апостол написав: "Звісні од віку Богові всі діла його" Діян. Ап. 15:18. Від сотворення першого чоловіка аж до повного укінчення його пляну Бог Єгова знав усе. Його великий програм виконувався поступенно і в порядку.

Щоби ми могли оцінити Божий лік, мусимо найперше пізнати правдиву причину теперішних обставин, се є, воїн, заворушень, революцій і всіх нещасть на землі.

ПРИЧИНА

Перший чоловік був сотворений совершенний і отримав совершенно житло в Едемі-Раю. Отримав життя як чоловік в щастю, спокою із всіма благословенствами, котрі належали до совершенного життя і до совершенного житла - дому. Був наділений силою і властю приводити на світ совершені діти і наповнити землю совершенною расою людей. Сими благословенствами міг він вічно тішитись під услівем, що буде послушний Божому закону. Єслі би переступив сей закон, - так сказано йому, - утратить право до життя, як чоловік, як також право до щастя і спокою. Чоловік переступив закон. О тім коротко описує 3 голова Першої Книги Мойсея. Чоловіка осуджено на смерть і вигнано його з його совершенного дому. Сей засуд виконанно в сей спосіб, що чоловік мусів від тепер житися трійливими елементами (овочами) нескінченої землі. Як довго жив так довго мусів він споживати хліб в смутку. Через всі сі віки був він в неволи злих наслідків гріха, очікуючи з надією висвободження з сего.

Мусимо звернути вашу увагу, що Адам не утратив житла-дому в небі. Бог не наділив його домом в небі, але сей, котрий мав бути на землі, де міг жити в совершенности як чоловік. Та через се, що він переступив закон утратив те все. Для того, єслі чоловік буде коли привернений до своєї первісної ласки і балгословенств, то мусить утримати се, чим тішився він на самім початку - іменно, совершенно житте як чоловіка, совершенний дім - житло, мир і щасте на землі.

Непослух Адама стягнув на всіх його потомків плач, слабість, терпіння і смерть. Совершенно пара не мала дітей, будучи в раю; аж

по засуді, коли чоловік мусів заробляти на свій хліб на невикінченій землі, аж тоді вони мали діти. Постепенно підпадав він вирокови смерті. Він там втратив свою совершенність. Тому зовсім логічне і розумне заключення, що він не міг привести на світ совершенної раси людей. Внаслідок сего його діти уродилися в умираючій стані. Се якраз пророк мав на думці, коли писав: "Ось бо я в безаконню родився і в грісі почала мене мати моя". (Псаль. 51:5) Ту саму думку висказав Ап. Павло, коли писав: "Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили" Римлян 5:12.

ОБІЦЯНИЙ ВИКУП

Бог Єгова від самого початку мав на думці викупити рід людський від сего стану терпінь і смерті і повернути їм се, що були утратили. Авраам, що жив в краю Халдейським, уповав на Бога. Його покликав Бог і обіцяв йому, кажучи: "Я зроблю тебе народом великим і поблагословлю тебе і звеличу ім'я твоє, і будеш благословен... І поблагословяться в тобі всі племена землі". (1Мойс. 12: 2, 3). В часі, як ся обітниця була дана, Авраам не мав еще дітей. Він мав 75 літ, а жена його перейшла вже вік родження, та помимо сего він мав віру в Бога. Коли Авраамови було сто літ, народився йому син Ізаак. Коли Ізаак виріс і став мущиною, Бог виставив віру Авраама на велику пробу. Він зажадав від него, щоби взяв свого сина на гору і там приніс його як жертву. Серце Авраама защеміло з болем, але він мав віру в Бога і послухав. Вийшовши на гору, побудував

жертівник, положив на него Ізаака, взяв до руки ніж і мав вже заколоти його, коли се чує голос з неба:

"Аврааме, не возложи руки твоєї на хлопця, і нічогосінького не чини йому, тепер бо взнав я, що боїшся ти Бога, і не пощадив еси сина твого возлюбленого мене ради" (1 Мойс. 22: 12). І там Бог відновив свою обітницю Авраамови і зв'язав її своєю присягою, кажучи: "Мною самим клявся я - се Господнє слово - за се, що вчинив еси таку річ, і не пощадив еси сина свого возлюбленого мене ради. Велико поблагословлю тебе і множу твій рід, як зорі небесні і як пісок узкрай моря, і внаслідують потомство твоє царини ворогів своїх. І поблагословляться в потомстві твоєму всі народи землі, тим що послухав еси голосу мого" - 1 Мойс. 22: 16-18.

Ся обітниця дана Авраамови еше не сповнилася. Та вона мусить сповнитися, бо Бог всегда дотримує своїх обітниць, "Він не змінється" (Малах. 3: 6). Зовсім ясно, що благословенне тут обіцяне, є життє на волі і в щастю, - привернене його до того всего, що Адам утратив своїм непослухом. Всі пізніші пророки предсказували, що прийде час привернення, направи, "новонастання" і благословенств.

Вирок осуждающий Адама, не міг бути змінений ніколи, бо се рівналося б, що Бог перечить собі самому. Для того вирок мусів бути виконаний. Але се зовсім не супротивлялось би Божій постанові, если би Він подбав о задосить учинене, котре мало бути учинене, щоби задосить учинити сему осудови. В сей спосіб закон Божий міг заховати і надаліше свою повагу і честь. Тому Бог приобіцяв через свого пророка, Осію, кажучи:

"Я вибавлю [викуплю] їх із потали [власти] пекла (шеол, аду, се є, гробу), і відкуплю їх від смерти. Де жало твоє, смерте? А ти, пекло [шеол, аде, гробе], де твоя перемога? Жалю зза цього у мене не буде" - Осія 13: 14;

Постаратися о се задосить учинене Божій справедливості і через се увільнити людей від сего засуду, мусів учинити другий совершенний чоловік, заложивши доброохотно з себе самого жертву. Слово "викуп" означає якраз рівну ціну відповідаючу чомусь другому. Совершенний чоловік, Адам, согрішив і через се стратив життя на волі і в щастю. Сеї кари вимагав Божий закон. Тому Бог міг постаратися і постарався, що знайшовся другий совершенний чоловік, котрий згодився добровільно, щоби йому відобрали життя на місце сего, котре Адам утратив, і в сей спосіб положив фундамент або підвалину, на підставі котрої Бог Єгова зможе повернути Адамові і його потомкам свободне і щасливе життя. Розуміється, що ніхто з потомків Адама не міг відповісти Божому вимаганню, по тій причині, що вони всі були несовершенні. Тому пророк Давид писав: "Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викуп за него". Псалмь.49:7; Що ж тоді могло бути учинене, аби відкупити рід людський?

ВІДКУПИТЕЛЬ

Св. Йоан пише в своїй Євангелії, що Слово або Льогос [по грецьки] було початком сотворіння Божого, і що він [Льогос] опісля творив все проче; що "слово (Льогос) тілом (чоловіком) сталось і пробувало між нами (людьми) і ми

бачили славу Його, славу як єдинородного від Отця, повне благодати і правди". (Йоана 1: 14). Євангелист Маттей описує народжене Ісуса і каже, що Він почався [був сплджений] не через чоловіка, але силою Бога Єгови. Тому Він не унаслідував осуду Адама або його хиб. Льогос був перенесений і змінений з духового степеня на людський степінь. Він стався дитятком, Ісус. Він народився "святий, невинний, непорочний, відлучений від грішників". (Жидів 7:26). Був без гріх-у (1 Петра 1:19). Він уродився під завітом закону. Завіт закону приписував, що аби бути священиком, треба було мати 30 літ. тому, коли Ісус прийшов до повнолітності, Він був совершенний фізично, умственно і морально - совершенний під законом, акуратний образ совершенного чоловіка Адама в раю перш, чим переступив Божий закон.

Чому Бог дозволив, щоби Його возлюблений Син був змінений з духового степеня на людський степінь? По що Він взагалі мав прийти на світ? Нехай Сам Ісус на се відповідає: "Син Чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити і дати душу свою [жите своє] яко викуп за многих" (Мат. 20: 28). І таке ще сказав: "Я прийшов, щоб (люди) жите мали, і надто мали" (Йоан 10: 10). І знова, говорячи не ясно, се є, символічною мовою, Він прирівнює себе до хліба, котрий люде їдять і живють, кажучи: "Я є хліб життя, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, житиме повік; а хліб, що я дам, се тіло мое, що я дам за жите світу", або: Я віддам себе яко чоловіка на смерть, аби через мене світ отримав життя - Йона 6: 51.

ЦІНА ВИКУПУ

Викупити, значить щось купити, що було продано, а ціна викупу або викуп означає якраз таку ціну, яка рівнається проданому. Совершений чоловік согрішив і утратив усе. Тепер же совершений чоловік, йдучи добровільно на смерть, може вистаратися о відповідну ціну, котра відповідала би викупленню людей. Ісус не був грішником. Він не учинив гріха ніколи. Для чого ж він мав би умирати? Ап. Павло відповідає: "Христос умер за гріхи наші по Писанням" [бо так Бог предсказав через пророків] (1 Кор. 15:3). Єв. Йоан додає: "Він є вблаганне за гріхи наші [се є церкви]; не за наші ж тільки, а також цілого світа" - 1 Йоан 2: 2;

"Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кождий віруючий в Него не погиб, а мав житте вічне. Бо не післав Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ" (Йоан 3: 16, 17). Ісус був убитий як чоловік, а був підвигнений (встав) з мертвих яко дух, яко духовна істота Божественної природи. (1 Петра 3: 18). Він вознісся на небо як Божественна істота, маючи право до совершеного життя, як совершений чоловік, котре тепер може бути дане на місце сего життя, котре Адам утратив. Те його совершенне житте, як совершеного чоловіка і ті всі права, які належать до совершеного людського життя, сталися тим викупом або ціною викупу, за помочю котрого увесь рід людський буде викуплений від смерти. Так певно, як Бог постарався о се, так напевно Він виконає се в повній силі.

МІЛІОНИ НАСІННЯ

Треба зауважити, що в своїй обітници даній Авраамови, Бог сказав: "І поблагословляться в тобі всі коліна землі, і у насінню твоєму" (1. Мой. 28:14) Благословенне обіцяне тут є життя вічне (Рим. 6:23) з сего слідує, що перше, за ким благословенне вічного життя і другі благословенства, належачі до сего життя можуть бути людям уділені через насінє, мусить найперше вирости і розвинутиись само насіння. Насіння котре Бог обіцяв, було через довгі віки і роди для всіх тайною, загадкою. Ще тепер є воно тайною для всіх з виїмкою тих, котрі віддали свої серця на цілковиту службу Господу і старалися всіма силами пізнати, що становить се се насінне. Ап. Павло під Божим впливом дає поясненє хто є сим насіннем: "Авраамови (були) виречені (дані), обітници і його насінню. Не сказано: і насінням, яко про многі, а яко про одну: і насінню твоєму, котрим є Христос" (Гал. 3:16). Слово "Христос" означає тут "Помазанник". Слово "Месія" означає те саме "Христос" складається з прославленого Ісуса, як голови і з членів його тіла, котрими є Церква його. "Бо скільки вас у Христа охристилось, у Христа одяглися. Коли ж Христові, то ви насіння Авраамове і по обітници наслідники" (Галат 3:27-29). "І Він (Ісус) є голова тілу, церкві; він є початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому передувати"- Колос. 1:18.

ВИБІР ЧЛЕНІВ ТІЛА

Духовенство як кляса, головно в новітших часах, як видко, зовсім мильно зрозуміли задачу правдивого християнства, як також і ціль, чому

Бог вибирає собі сесю клясу. Вони були переконані, і також навчали людей, що кождий чоловік, мусить бути членом якогось віросповідного систему, еслі хоче бути спасений. Тим часом Св.Письмо учить виразно, що Божим наміром і цілею є в часі між розп'яттем Господа, а заложеннем його царства вибрати собі зпоміж людей свою церкву. Слово "церква" означає: покликана і вибрана кляса. Се не означає якогось віросповідного систему. "Церква" означає правдивих послідувателів Учителя, котрі остаються йому вірні аж до смерти. Ап. Павло говорить о церкві і поясняє, що правдивий член її стаєсь членом "церкви первородних написаних на небесах" (Жид. 12:23) Він не каже: "котрих імена є записані в парафіяльних книгах" або хто зобов'язався дати таку суму грошей - ні. Ані не є се імена, котрих вписали люди, тільки імена тих, котрих Бог записав в небесних книгах, беручи за підставу їх посвяченне себе і вірну службу для него. Божа ціль є виразно виложена: "Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти (вибрати) людей в імя своє. З сим сходяться слова пророчі, як написано: Після сього, (як будуть вибрані всі із поган) знов вернуся і збудую намет Давидів, що впав і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа і всі народи, на котрих призвано імя моє, глаголе Господь, що робить от се все." Діян. Ап. 15:14-17;

В Св.Письмі "чиста дівиця" представляє символічно "наречену" Христа, правдиву Церкву. Нечиста же жінка або блудниця представляє символічно фальшиві церкви. Наш Господь показав, що обі сі кляси будуть рости побіч себе і, що кляса чистої дівиці буде переслідувана через

нечисту клясу. Господь Ісус Христос сказав приповідь, в котрій прирівнав обі сі кляси до пшениці і кукілю. Правдива церква є названа пшеницею, а фальшиві церкви кукілем. (Мат. 13: 24-29) Він сказав: "Нехай ростуть обое аж до жнив; а в жнива я скажу женцям: Зберіть перше кукіль та пов'яжіть у снопи, щоб спалити, а пшеницю зложіть у клуні (стодоли) у мене". Великі і багаті фальшиві церковні системи вяжуться сами в снопи, а Господь згромаджує до себе своїх правдивих святих. Пояснюючи сю приповідь, Ісус сказав: "Добре насінне (пшениця), се сини царства; а кукіль, се сини лукавого. Ворог, що всіяв його, се диявол; жнива се кінець віка ["світа"] (Мат. 13: 38, 39). Відповідаючи даліше на питання, що станеться при кінци "світа" - віка, сказав: що тодіпішле Він своїх післанців з голосним гуком трубним [звіщаючи правду] і позбирають вони вибраних Його від чотирох вітрів, від кінців неба до кінців Його (з усіх церковних системів, "церков") Мат.24:31; Через послідних сорок літ або більше правдиво посвячені християни, послідувателі Христові згромаджувалися до громади, не зважаючи на минувші свої віри або віросповідання, а фальшиві церкви або системи лучаться також у великі союзи або ліги і роблять багато крику і хвальби, що наvertsають світ.

ТЕРПІНЯ ПРАВДИВИХ ХРИСТІЯН

Бути членом якої будь званої церкви або належати до Всесвітнього Руху Церков нині сталося зовсім звичайною річею і належить до моди. Мущина або женщина, котра пожертвує

найбільшу суму гроша, отримує найбільшу похвалу і честь.

Противно же бути правдивим послідувателем Христовим, правдивим християнином не було се звичайною річею, ніколи не належало до моди. Се є так тому, бо Бог зарядив: "що многими муками треба нам увійти в Царство Боже" (Діян. Ап. 14: 22). Ісус сказав: "Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться самого себе, і возьме хрест свій та й іде слідом за мною" (Мат. 16: 24). Ісус посвятив себе зовсім, аби чинити волю Отця. Його послідувателі мусять чинити те саме. Ісус терпів зневаги і переслідування з рук священників Його часу. Його послідувателі мусять зазнати подібних досвідчень. "На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами" (1 Петра 2: 21). Ісус говорив: "Ученик не є старший від учителя свого, ані слуга від пана свого. Доволі з ученика, коли буде, як учитель його, а слуга як пан його. Коли господаря дому названо вельзівулом, то як більше домашніх його" (Мат. 10:24,25). Таке ще говорив своїм послідувателям: "Коли світ вас ненавидить, знайте, що мене перш вас зненавидів. Коли б із світа ви були, світ своє любив би; як же ви не із світа, а я вибрав вас зі світа, тим ненавидить вас світ. Згадайте слова, котрі я сказав вам: не більший слуга пана свого. Коли мене гонили й вас гонити муть. Коли мое слово хоронили й ваше хоронити муть" (Йоана 15: 18-20). Терпіти зневагу і переслідування із сторони так званих християн, так зовимих церков і від їх властей - се є дорога, яку Ісус Христос так ясно визначив своїм правдивим послідувателям.

"Сей самий дух свідчить нашому духові, що

ми діти Божі; коли ж діти, то й наслідники; наслідники Божі, а спів-наслідники Христові; коли тільки з Ним страждемо щоб з Ним і прославитись" (Рим. 8: 16, 17). "Вірне (правдиве) є слово: коли бо з ним умерли, то з ним і жити будемо. Коли терпимо з Ним і царюватимем; коли відцураємось і Він відцурається нас" - 2 лист до Тимотея 2: 11, 12.

Бог положив усліве, що правдиво посвячений християнин заким увійде в славу, мусить видосконалити (усовершити) себе через терпіння. Правдиву церкву становить тільки маленьке число в порівнанню з загалом. Правдива церква враз з Ісусом Христом, як головою є покликана до високого покликання і визначного становиська в небі; тими звіздами, про котрі згадується в обітниці. Тому задля сего висшення Бог зізволяє, щоби вони перейшли через довший час проб і терпінь на се, щоби могли мати нагоду оказати Йому свою вірність і щире віддане себе. "Бо подобалось Тому, про кого усе і ким усе, що привів многих синів у славу, начальника спасення їх страданнями звершити. Бо і хто освячує і хто освячується, від одного всі; з сеї то причини не соромиться братами звати їх" - Жид. 2: 10, 11.

Згідно з волею Божою правдива церква переходила через ряд терпінь. Ап. Павло, а так само і Ісус говорили, що диявол є князем сего світа. (2 Кор. 4: 4). На другім місци читаємо, що цілий світ лежить в лихім (1 Йоана 5:19). Для того усі земські праветельства були під властю сатани, а насінне сатани було і є тим орудом, за допомогою котрого він всегда переслідував правдиву церкву. За часів нашого Господа книжники, фарисеї і учителі Закону, котрі казали, що сидять на місці

Мойсея і заступають Бога, вони були тими, що переслідували Ісуса.

Він отверто сказав, що вони є частию насіння вужа, диявола. Тому зовсім безпечно можемо сподіватися, що сатана піддасть своїм слугам думку виступити з обжалованням проти правдивих послідувачів Ісуса і закинути їм, що вони бунтуються проти його (сатани) царства. Священики і нарід, що хвалилися, що вірять в правдивого Бога за часів Ісуса оскаржили Його о злочин бунту і замордували Його на підставі сего. Св. Стефана, першого мученика і правдивого послідувача Христового, укамінювали на смерть, засудивши його несправедливо на підставі зізнань фальшивих свідків, котрі свідчили, що він намовляє до бунту. Ап. Павла за його вірність своєму Господу засудили до в'язниці на 4 роки на підставі подібного оскарження і в інший спосіб знущалися над ним. Євангелиста Йоана на підставі такого самого оскарження загнали на вигнання на острів Патмос і там яко в'язень товк каміне. Світська історія показує нам, що проти правдивих послідувачів Христових завжди виступали і всі переслідували їх.

Як примір сего: так звана англіканська церква стала частиною держави, державною інституцією і хто не годивсь з сею державною інституцією церквою, був зараз переслідуваний. Недалеко Лондону стоїть пам'ятник, поставлений в честь людей тих, котрих на тім місци спалили живцем за їх вірність правді Божій тому, що не годилися з релігією, яку витворили собі люди. Івана Буняна, покірного послідувача Ісусового за се, що не годився з сею вірою, учиненою людьми, засудили і посадили до в'язниці. Тоді

післали до него одного священика з такими словами: Будуть тебе держати в в'язниці 3 місяці. Єсли по упливі трох місяців відкличеш свої блуди і узнаєш державну церкву, то вийдеш на волю. В противнім разі будеш укараний смертю. На се Бунян спокійно відповів: Можете мене і нині убити, я ніколи не узнаю вашої церкви.

Його держали в тюрмі 12 літ і втім часі написав він "Путь Поломника". В сій книжечці находили велику потіху і розраду всі правдиві християни, котрі йшли і йдуть аж доси вузькою дорогою.

Говорячи о знаках, по котрих мають пізнати "світа" - віка, Ісус дальше сказав: "Тоді видавати муть вас на муки і вбивати муть вас; і зненавидять вас усі народи задля імени мого" Мат. 24: 9;

Дуже часто лучається, що многі люди використовувать военний стан або яку суперечку між державами на се, щоби пімститись над другими. Коли вибухла всесвітна війна деякі дійсно віруючі християни, знані яко ученики Св. Письма, просились в Німеччині, щоби їх звільнити від служби військової, позаяк їх посвяченне і вірність зглядом Бога не позволяє їм сего, як також тому, що Він дав заповідь, не убивати нікого. За се зневажали їх і били, ставили їх на фронт в перші ряди і належали між найперше убитих. В Австралії, в сій найсильнішій підпорі католицизму, одні з цих самих учеників Св. Письма були убиті, а других держали по тюрмах за цілий час війни. В Канаді багато з них тягнули під суд, і відразу засуджували їх, не даючи їм спростоги боронити себе, накладаючи на них великі грошові кари або арешт, за се тільки, що мали у себе Біблії з певними поясненнями;

співники, котрих уживали довгі роки на прославлення Бога або яку літературу, котра опиралася на Св. Письмі. На счудованне многих людей також в Сполучених Державах Америки було сильне переслідування всіх тих, котрі йшли вірно слідами Ісуса Христа. Та ні один правдиво віруючий в Христа не дозволить мати гореч в своїм серцю задля сего несправедливого поведення з ними. Він бачить в тім сповненне Божого пророцтва, і ясний доказ, що він є Христів, коли без нарікань прийме се як би з рук Божих, як се сказав Ісус. Апостол під впливом Божим написав: "Любі не чудуйтеся розпаленням, що буває вам на спокусу, неначе б вам що дивного довелось; а радуйтеся, яко-ж маєте участь у страданнях Христових, щоб і в откритю слави Його радувались і веселились. Коли докоряють вас за імя Христове, - ви є блаженні; дух бо слави і Бога почиває на вас; ними він хулиться, вами ж прославляється" - 1 Петра 4: 12-14.

Ісус і члени Його тіла перейшовши в сей спосіб ріжні терпіння і труднощі, по постанові Божій будуть становити насінне Авраама, через котре Бог зішле благословенства на всі роди землі. Ап. Павло споглядаючи пророчим оком сотки літ наперед, бачив терпіння людського роду, як і розвиток правдивої церкви, сего насіння, воскликнув: "Знаємо що все твориво в купі стогне і мучиться аж доси. Бо дождання творива дожидає откриття синів Божих" , нетерпеливо дожидає відкриття, се є, прославлення церкви. - Римлян 8: 19, 22.

ЦАРСТВО НАДХОДИТЬ

Війни, голод, помір, заколот в державах і т. д. се тільки предтечі установаження Царства Месії. Господь сказав через свого пророка: "Двигну (зворушу) всі народи - і прийде Той, що його бажають всі народи" (Аггей 2:7). І в часі, як відбувається се велике трясення, коли царі тратять свої корони, аристократичні і автократичні престולי валяться на землю, тоді в ухах правдивих послідувачателів Христа дзвенять голосно слова пророка Даниїла: "А по часах тих царств, Бог небесний здвигне царство, котре по віки не розпадеться. Та й се царство не перейде до другого народу. Воно повалить і поторощить усі царства, і само стояти буде по віки вічні" 2: 44;

Ілія був типом, се є, представляв собою правдивих послідувачателів Ісуса Христа, і Господь показав йому, які будуть відбуватися події тоді, коли "світ" - вік буде кінчатися, як о тім повисши ми згадували (ст. 16, 17). Як сповненне сего прообразу кляса Ілії, правдива церква, знала, що приходить війна, і оден з сих вірних слуг Господніх, Пастор Руссель, через 40 літ виказував на підставі пророцтв, що "світ" вік скінчиться 1914 р. Та Господь не є в війні, се значить, що Царство Господне ще не заволоділо в повні. Потім слідує землетрясення, дійсне, і також символічне, знак революції, котра вже огорнула деякі краї. Потім прийде анархія - руїна. Анархія означає: зневаженне всякого права; тоді певні кляси забирають насильно в свої руки державну власть і силу, через що спроваджують неописане терпінє і горе. Ані в тім нема Господа; се тільки другий спосіб очищування землі, як приготованє під заведення царства Божого. Тоді Ілія почув

тихесенький голос, віяє. Сей тихесенький голос звіщає, що ось вже є Господь. Слово "голос" уживається на означення якоїсь вістки або самого післанця. Господь вже давно умістив вістку в своїм слові, Біблії, на пожиток тим, котрі будуть жити в сій годині горя. Цілий світ нині ламентує. В своїм нещасті не знають, що почати. Біль, плач і тяжке горе прибило їх, розпука береться їх. Але если би вони могли висказати по ширости своє бажання і знали, що їх вислухають, то без сумніву з кожної закутини учули-би ми таку просьбу: Дайте нам справедливе правительство і мудрого управителя, котрий би управляв законами на добро загалу; дайте нам мир, а не війну; дайте нам поживи, а не безсовісних визискувачів; дайте нам свободу, а не самоволю; дайте нам жити, а не терпіти і умирати! З далекої далечини, з давньої минувшини чути солодкий, тихий голос Божий, котрий каже, що їх просьба буде сповнена: "Хлопятко народилось нам - син даний нам; власть на раменах його, а дадут ім'я йому: Дивний поради́к, Бог крі́пкий, Отець будучого віку, князь мира. Царству його і миру його не буде границь; на Давидовім престолі і царстві він сяде, щоб утвердити і укріпити його судом справедливости від тепер по віки. Ревнива любов Господа Саваота се вчинить". Ісаї 9: 6,7.

ЮВИЛЕЙ

Єслі зрозуміємо ювілейніші систем, який запровадив Бог у Ізраїлського народа, се дуже а дуже улекшить порозуміти будучі події, котрі саме тепер надходять. Святе Письмо говорить виразно, що Ізраїль, з котрим Бог мав до діла

більше чим вісімнадцять соток літ був типічним або прообразовим народом. Їх закон був типом, або прообразом, котрий представляв більші і лучші річи, котрі мали прийти в будучности. Господь припоручив Мойсейови запровадити Сабатовий або субітний систем, починаючи від року, як Ізраїль ступить до землі Ханаану, іменно 1575 року перед рождеством Христа на сей світ (3 Мой. 25:1-12). Кождий п'ятидесятий рік мав бути ювілейним, святочним роком. Сей розказ виконано сегого місяця в 1-ий, в день примирення. "Святкувати мете пядисятий рік і оголосити волю по країні всім осадникам, жителям її. Гучний (веселий) рік, се буде в вас, і вертатиме кождий в державу свою і кождий до свого роду вертатиме". Другі місця Святого Письма показують, що таких ювілейних років мали обходити сімдесять (70) (Еремії 25:11; 2 Парал. 36:17-21). Просте обчисленне тих ювілейних років приведе нас до важного факту: сімдесять (70) ювілеїв кождий по 50 років, дасть нам суму 3500 літ. Сей протяг часу, починаючись 1575 року перед народженням Христа, повинен би конечно закінчитися 1925 року в осени. Тоді тип або прообраз скінчився би, а мусів би начатись великий антитип, або здійснене великого і правдивого ювілею.

Чогож тоді ми маємо сподіватися? В прообразі в типі у народа Ізраїлского мусіло в тім році наступити приверненне всего що хто в протягу 49 літ утратив; тому, отже, коли прийде час великого дійсного ювілею, тоді мусить розпочатись приверненне всего, що люди утартили. Найважніша річ, що має бути привернена людському родови, се жите на свободі і в щастю. [Другі місця Святого Письма показують, що тоді

ми повинні сподіватись воскресення Авраама, Ізака, Якова і прочих старозавітних праведників, і що вони отримають найперше благословення. Тому з кінцем 1925 р. ми можемо сподіватися бути свідками повороту сих праведників, Ізрайля із стану смерті, що воскреснуть із своїх гробів і отримають совершенну природу людську та стануться видимими, законними представителями нового суспільного устрою на землі].

Коли царство Месії буде вже установлене тоді Ісус і Його прославлена церква, будучи сим великим Месією, будуть уділяти людям благословенств, за котрими вони так довгі часи тужили, сподівались і молились. Тоді вже не буде воєн, а мир, спокій як про се красно говорить пророк: "І настане час, гора дому Господнього буде настановлена горою гір і буде вивисшена понад горби і поплинуть до неї народи... і скажуть: ходіте, зійдемо на гору Господню, до храму Бога Якового, - він буде нас на свій путь наставляти і будемо ходити стежками Його. Бо з Сиону вийде закон і Слово Господне - З Єрусалиму. І судити ме він між народами многими і буде картати потужні племена по краях далеких і перекують мечі свої на рала а списи свої на серпи; не підійме меча народ на народ і не будуть учитись воювати. Ні! Тоді кожде буде сидіти у себе під виноградиною і під фіговим деревом і не буде нікого лякатись; бо Господь Сил Небесних вирік се устами своїми. Михея 4: 1-4;

ЗЕМСЬКІ УПРАВИТЕЛІ

Як ми вже сказали, великий (дійсний) ювілейний період має розпочатись 1925 р. В сім часі люди узнають земську часть царства (Месії).

Ап. Павло вчисляє в листі до Жидів в дев'ятій голові довгий ряд праведників, котрі умерли перед росп'ятем нашого Господа скорше, чим почався вибір церкви. Сі не можуть бути частиною небесної кляси; вони не мали небесних надій, але Бог приготував для них щось доброго. Вони мають воскреснути, як совершенні люди і мати бути князями або управителями землі, так як Бог приобіцяв. Псаль. (45:16; Ісая 32:1; Мат. 8:11). Тому можемо сподіватись, що з кінцем 1925 р. придуть Авраам, Ізаак, Яков і прочі старозавітні пророки, іменно сі, про котрих згадує Ап. Павло в 11 голові в листі до Жидів.

ПЕРЕБУДОВА

Всі начальники держав, всі політичні економісти, всі здорово думаючі люди, всі вони признаються, що лад і устрій, які були перед війною, минули раз на все, і що мусить запровадитись новий лад. Всі вони признають, що час в яким тепер жиємо, се початок перебудови. Найбільша трудність в тім, що люди руководяться тільки людською мудростю, а на Божі заповіді не зважають. В дійсности ми жиємо в часі перебудови, перебудови не тільки дечого, а перебудови всего. Ся перебудова се не буде латанем старих і спорохнявілих системів і форм і розпоряджень, але заведенням нового і справедливого царства під великим невидимим управителем, царем Ісусом Христом, Князем мира. Ап. Петро, говорячи під впливом Божим, в день п'ятидесятниці сказав: "Прийде час покріплення від лица Господнього і пішле наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти (затримати у себе)

аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку" - Діян. Ап. 3: 19-21.

Коли розглянемо всі пророцтва від Мойсея аж до Йоана, переконаємося, що кождий пророк предсказував, що прийде час благословення, час повернення всего. Перебудова і повернення означають те саме, іменно повернути людям се, що були утратили. Нагорода і прославлення церкви в небі не належить до сего. Се не належало первісно до чоловіка. Бо церкві буде дана нагорода висша за її вірність Господеві серед тяжких і прикрих їх обставин життя. Повернення означає благословення яке буде дане всім людям взагалі з Божої волі, і тому поверне їм життя, волю і щастя на землі, якими колись, тішився совершений чоловік Адам; і се якраз містилося в обітниці, даній Авраамови. Се благословення прийде для світа через насіння, через прославлену вибрану клясу, через Месію, через Христа.

Св. Письмо учить виразно, що сей великий час на благословенне попередить наперед великий час горя, се горе є тепер на землі. Слово Михаїл, котре находимо в понизшім тексті, означає: "котрий є як Бог", або представитель Бога - се є Ісус Христос, великий начальник нашого спасення. На його другий прихід і на заложенне його царства вичікували з тугою і надією всі Християни через всі віки. Говорячи о сім часі, пророк Даниїл під впливом Божим написав: "І встане в той час Михаїл, князь великий, що встоює за синами народу свого і настане час лютий, якого не було від того часу, як з поміж твого народу всі, що будуть знайденими записаними в книзі. І багато з тих, що сплять в поросі земному, прокинуться

одні на вічне життя, а другі на вічний сором і ганьбу". - Дан.12:1-2;

МІЛІОНИ НЕ ПОМРУТЬ ВЖЕ

Кожна частина Божого пляну містить сповнитись; ні одна йота або титла не перейде, щоби не сповнитися. Тому кожна частина Божої обітниць має для нас велике значіння. Відповідаючи, як буде з кінцем віка, Ісус навів повисше сказані слова з книги даниїла, або уживши подібних слів, сказав: " Буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світа до сього часу і не буде. І коли б тих днів не вкорочено, то жадне б тіло не спаслося [не остався би при життю ні оден чоловік]; а тільки задля вибраних будуть укорочені дні сесі". (Мат. 24:21,22) Сими словами Він дав зрозуміти, що заколот на світі закінчиться часом великого горя, якого еще не було на світі, і що воно буде останнє. Вже не буде подібного ніколи. І додав, що задля вибраних сесі дні будуть укорочені, і багато людей перейдуть се горе, і буде жити.

Питаємо, чому Бог мав би перепровадити велике число людей через се горе і захвати їх від смерти в часі сего горя, еслі би Він не мав на думці уділити їм якогось особлившого благословення? А позаяк Бог приобіцяв ласкавим приверненне всего того, що Адам утратив, а дальше, що сі обітниць вказують виразно, що се благословенне стане виповнятись сей час по сесім горю і дальше, що маємо ясну обітницю, що вибрані становлячі насіне Авраама після обітниць, будуть тими, через котрих спливуть балгословення на людей, тоді отже слова Ісуса ясно і рішучо потверждають, що багато людей, що будуть жити на землі, на кінци

горя, будуть перші, котрим буде дана сеся ласка привернення. Се благословенне привернення буде уділене через вибраних, через великого Месію. З сего слідує, що прийме се учинене предложенне і підчиниться і буде послушний, отримає се, що Адам утратив, іменно: житте на волі і в щастю.

На потвержденне сего Божі пророки додають еще другі докази:

"І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третини на ній будуть вигублені, і вимруть, а тільки третина зістанеться на ній. І введу ту третину в огонь і расплавлю їх як плавлять срібло і очищу їх, як читстять золото: Вони будуть призивати імя мое, а я вислухаю і скажу: Ось, се мій народ, а вони казатимуть: Господь - се Бог наш!" (Захар 13:8,9). Тут маємо виразні слова, що одну третину Бог заховає при життю в часі сего горя, і що сесі остаточно будут його народом, а Він буде їх Богом.

Не забуваймо, що Адам утратив житло - дім на землі, житте як чоловіка і получені з тим благословення, і що сі ласки Бог приобіцяв привернути чоловікови наново. Тепер можемо зрозуміти слова пророка Давида: "Щасливий хто про вбогих дбає! В день несчастя спасе його Господь. Господь заступить його і сохраниць його; він буде на землі щасливий, і ти не віддаси його в руки ворогам зажертим" (Псаль. 41:1-2). Тут він виразно говорить, що хто буде поступати справедливо в часі сего горя, сей буде благословений на землі.

ЩО ЧИНІТИ АБИ ЖИТИ НАВІКИ

Ріжні так звані "церкви" учать людей, що тільки сі будуть спасенні, хто буде членом їх.

Святе Письмо не учить сего нігде. Правдивою церквою є тільки мале стадо, котре унаслідить царство небесне, а всі прочі люди не унаслідять його. Церкві сій Ісус сказав: "Не лякайся мале стадо: бо подобалось отцеві вашому дати вам царство" (Луки 12:32). Та Ісус умер не тільки за тих, котрі будуть членами церкви, але і за всіх людей. Св. Йоан виразно се сказав: "Він є вблаганне за гріхи наші [членів церкви]; і не за наші тільки, а також [за гріхи] цілого світа" - 1 Йоана 2:2.

Ап. Павло, говорячи о великім Відкупителю і його задачі, сказав: "Бачимо Ісуса малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти увінчаного славою і честю, щоби благодаттю Божою за всіх пожив смерти. Бо подобалось тому, про кого усе і ким усе, що привів многих синів у славу починителя (начальника) спасення їх страданнями звершити" (Жид. 2:9,10). Отже бачимо, що Ісус умер за всіх, не лише за кількох. На другім місці апостол говорить: "Бо оден є Бог і оден є посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх: свідкування часами своїми (переконаються в своїм часі)" (1Тим. 2:5,6). З сих слів Св. Письма бачимо ясно, що в Божім властивім часі, кождий чоловік мусить довідатись, що Ісус Христос учинив для него, і мусить пізнати плян спасення. Так еще ап. Павло говорить: "Дарування ж Боже (а дарунком від Бога є) життє вічне в Христі Ісусі Господі нашім" (Рим. 6:23). Щоби можна назвати щось дарунком, мусить бути і датель і приймаючий і оба ділати свідомо. Іншими словами, датель, сей що дає, мусить в розумний спосіб предложити дарунок другому, а той мусить наперед зрозуміти

заким він прийме подарунок. Було би отже неможливо для людей прийняти дар вічного життя, за ким воно не зістало їм предложене. Дар вічного життя буде предложений людям у властивім часі на значенім Богом. З Божого пляну бачимо, що сей його час прийде, скоро дозріє насінне обітниці, се є, скоро буде заложене царство. Тоді кождий чоловік в своїм порядку зрозуміє, що існує плян відкуплення і що перед ним є отворена дорога прийняти услія сего відкуплення і жити. Знання є конечно потрібне. Кждий наперед, чим прийме благословення з рук Господніх, мусить знати у нім. Знаючи се, тепер можемо зрозуміти, чому противник, диявол і його слуги так усильно стараються повстримати людей, щоби не пізнали правди. Та коли царство Месії буде заложене, як нас зовсім певно запевняє Святе Письмо (Откр. 20:1-4), тоді сила Сатани буде повздержана, щоби дальше не міг зводити народи і тоді люди дізнаються о правді і нічо вже не буде їм стояти на перешкоді пізнати її добре.

ПЕВНА ОБІТНИЦЯ

Кждий мусить признати, що слова Ісуса мають велику вагу і силу, позаяк Він говорив так як ні оден чоловік. Його слова мають дуже велику повагу, і мусять в Богом назначенім часі сповнитись, і вони не можуть сповнитись скорше, аж прийде на се властивий час. Ісус виразно сказав: "істино, істино говорю вам; коли хто слово моє хоронити буде, смерти не побачить повік" (Йоана 8:51). Як повисше сказано, ніхто не може заховати Його слів, аж доки не учує про них, аж доки не спізнає пляну Божого. В часі віку Євангелії ніхто о тім не знав, тільки християни. А хто з них

заховував вірно слова Ісусові і жив після них аж до смерті, сей отримає вічне життя на божественнім степені (Одр. 2: 10). Прочі люди не чули о тім, тому і не могли їх заховувати. Одначе вони учують в своїм часі, коли буде установлене царство. Тоді кожний хто буде заховувати слово Господа, не буде оглядати смерті. Ісус не убіював би сего, если би не мав наміру виконати свої слів в повній силі і в своїм часі.

Еще таке сказав Він: "всякий, хто живе і вірує в мене, не вмере повік" (Йоана 11: 26). Чи вірусмо словам нашого Господа? Если так, то коли для світа прийде час знати, тоді сі, що будуть вірити і, розуміється будуть підчинятись всім услівям, мають рішучо певне запевнення від Ісуса, що не вмруть ніколи.

Опираючись на повисше виложенім аргументі і дальше знаючи, що старий суспільний устрій або лад, старий "світ" кінчиться і тому уступає, і що надходить новий порядок, та що кінець 1925 р. може бачити воскресенне старозавітних праведників і початок привернення, перебудови, можемо зовсім розумно заключати, що міліони з людей тепер жиючих на землі будуть ще жити в 1925 р. Тому опираючись на обітницях, даних в Божім слові, мусимо витягнути рішуче і не даючи себе збити заключенне, що міліони з людей тепер жиючих ніколи не помруть.

Річ ясна, се не значить що кожний буде жити, бо деякі не схотять бути послушні Божим законам; але хто був злий, а навернеться і стане жити праведно, буде жити не вмере. О тім потверждає рішучо пророк Господень сими словами: " Коли безбожник навернеться от безбожности своєї, що її коїв, Та чинить суд і правду, то він навертає

свою душу до життя. Він нарозумився і одвернувся од усіх ледачих учинків; тим і зостанеться живим і не вмере" - Езек. 18: 27, 28.

ПРИВЕРНЕННЯ МОЛОДОСТІ

Господь в своїй великій любові до людей подав багато примірів і образів, показуючих в який спосіб Його великий плян буде виконаний. В книзі Йова подає нам образ совершенного чоловіка. Опісля подає його упадок, його відкуплення через великого Відкупителя, а відтак його повернення назад до первісного стану. Коли пічнеться час на повернення, тоді без сумніву буде на світі багато людей дуже старих, майже над гробом. Але хто довідається про велику жертву викупу і прийме Відкупителя, вернеться до днів своєї молодості, отримають совершенно тіло і ум і будуть жити на віки. Наводимо слова пророка: "Щоб відвести душу його (чоловіка) від пропасти і житте його від убитя мечем Бог наводить чоловіка на розум хоробою на постелі його, та тяжким болем у всіх костях його, так, що чоловік відвертається від хліба, а душа його від улюбленої страви. Тіло спадає на нім так, що його не видно, самі кости виставляються, що їх перш не було видно. А душа його наближується ід могилі, а житте його ід смерті".

Тут маємо живий образ умираючих людей так поодинокі як загалом. Опісля пророк показує, як до нього приходить вістка о правді і він спізнає велику жертву викупу. І дальше таке каже: "Добре коли в кого є ангел-хранитель [такий, що приносить вістку о радісній новині], оден із тисячей [Господь вибере то тут, то там одного учителя для

добра других], що вказують праву дорогу чоловікові, тоді Бог змилується над ним і скаже: Спаси його (сего чоловіка) од могили; [і чоловік радісно закличе] я знайшов викуп. [сврейський текст]. Тоді зробиться тіло його свіжіше, чим у дитини і вернеться він до молодощів" - Йова 33: 18-25.

Бог, виганяючи Адама з раю, промовив: " і тепер коли б [Адам] не простіг руку свою та не взяв із дерева животного, та не попоїв і не став жити повік. І вислав його Господь Бог із саду Едему... і поставив на востоці за садом Едемом херувимів із поломяними голими мечами обер-тасами стерегти дорогу до животного дерева". (1 Мойс. 3: 21-23). В сей спосіб слово показує, що если би Адам позістав був в раю і живився совершенною поживою, яку давав рай, тоді міг продовжити своє житте на всегда. Вирок проти чоловіка виконано в сей спосіб, що він мусів ся живити несовершенною поживою. Тому отже совершенно пожива, як видко, є доконче потрібна, щоби підтримувати житте вовіки. Коли прийде Царство Месії, тоді великий Месія постараеться, що буде і пожива совершенно. Так отже коли начнеться приверненне, тоді сімдесять літний чоловік стане поступено приходити до фізического здоровля і до умственной рівноваги.

Господь буде учити його, як їсти і що їсти і других звичаїв життєвих; а головно правди, як думати і як розумовати о святых річах. І поступено буде великий посередник привертати чоловіка до його молодости і чоловік буде жити вовіки і ніколи не побачить смерти.

ВОСКРЕСЕННЄ

Коли розпочнеться час повернення, то не тільки живі будуть мали нагоду до життя, але також усі померші пробудяться і встане кождий в своїм порядку і отримають також нагоду до життя. Наш великий Учитель сказав: "Не дивуйтесь сьому, бо прийде час, що в гробах почують голос Його і повиходять [з гробів]" (Йоана 5:28,29). Святий Павло учить ясно: "Має бути воскресенне мертвих праведних і неправедних" (Діян. 24:15). В 1 листі до Коринтян в голові 15 ап. Павло доказує ясно і рішучо і льогічно, що воскресенне Ісуса Христа є запорукою, що кождий померший буде збуджений і спізнає правду. Так він говорить: "Бо [Бог] призначив день, в котрий судити ме вселенну правдою через чоловіка, котрого наперед постановив, подаючи певноту [запоруку] всім, воскресивши Його з мертвих" (Діян. Ап. 17:31). Сі слова показують, що в часі царства Месії кождий чоловік отримає безсторонну і сприяючу нагоду отримати любе житте на волі і в щастю.

Відважні молоді хлопці, що пішли на війну і згинули на поли битви, не пішли до неба, ані до пекла на вічні муки, як сего учать всі так звані "християнські" віри. Вони також не скинули своїх тіл неначи одєжину з себе і не полинули в простори, як сего учать спірітисти. Вони є мертві, лежать в землі, в могилах і чекають там воскресення. О властивім часі вони повернуть назад до життя і прийдуть до тих, котрих за життя любили і будуть мати повну нагоду прийняти услівя нового ладу і жити навіки.

Не одна мати плачучи гіркими сльозами провела не одну ніч за своєю любою дитиною,

котру стратила в часі війни. Не одна наречена, не один старенький отець тай багато дітей заливалися ревними сльозами і в великім жалю плакали за сими, котрих забрала страшна війна, голод і помір.

ДОБРА НАГОДА ДЛЯ СВЯЩЕНИКІВ

Що за прекрасну нагоду мало духовенство в часі останних п'ятьох літ горя, а котру занедбало! Замість вести людей на блудні дороги де вони знайшли тільки смуток в домі із-за смерти дорогих їм осіб, як красно були би вони учинили, если би були вказали людям на дорогоцінні обітниці, які містить в собі св. Письмо. Приміром: сказати до плачучої матери: "Так говорить Господь: .. Перестань плакати, голосити, і нехай очі твої не проливають сльоз, е бо плата за труд твій, ... вернуться вони з землі ворожої. Є ще надія на твою будуччину, говорить Господь: діти твої вернуться до дому в границі свої.". (Єрем. 31:15-17). Ворожа земля се земля смерти, бо смерть є великим ворогом. Господь викличе з гробів всіх тих, що там пішли і під час свого панування Він знищить смерть - 1 Кор. 15:25,26.

ПРОСЬБА ДО ДУХОВЕНСТВА

Не маю наміру висміяти духовенства, а радше апелюю до них, щоби сповнили свою повинність і обов'язок зглядом людей в часі теперішного горя. Хочу пригадати їм, що задачею яку дав Ісус Христос своїм послідувачам, не є навернути світ і втягнути його до зорганізованих так званих "церков". Їх задачею не є збирати гроші від людей. Їх задачею не є переслідувати других. Але

задача їх, котру назначив Бог, є виражена нашим Господом: "Дух Господа Бога на мені... принести благу вість убогим; післяв мене сціляти сокрушеним серцем; вістити невольникам визвол на волю, а увязненим - відчинення темниці; проповідувати рік примирення Господнього і день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих; сповістити сумним у Сионі, що даний буде їм вінець замість попелу; замість плачу елей радощів; замість сумовитого серця - одежа слави; і назвуть їх сильним в справедливости, насадом Господнім на Його прославу" - Ісая 61: 1-3;

Не було ніколи такого відповідного часу; як тепер, аби сціляти сокрушених серцем, аби потішити засумованих! Чому не сказати людям прекрасних правд, котрі містяться в Св. Письмі, і в сей спосіб вказати їм на новий день, котрий приходить, коли то всім людям буде предложене до вибору житте, воля і щасте.

ВЕЛИКА РАДИСТЬ НАДХОДИТЬ

Адам посідав житте свобідне і щасливе, і то все утратив. Ісус відкупив то все своєю кров'ю, своїм житем, давши Його на смерть. В часі, коли Він буде панувати, увільнить всіх в'язнів, знаходячихся в тюрмі-в'язниці смерти під властю противника, як се красно заявляє пророк, і в сей спосіб запровадить цілковиту волю на землі: Ось слуга мій, що Я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя. Я положив духа мого на него; він звістить народам суд справедливий. Не крикне Він; не піднесе голосу гнівний; не дасть його почути на улицах. Тростинки проломаної не доламне і льону, що

куритись почав, не погасить; по правді Він буде суд судити. Не ослабне, не втомиться, аж покіль твердо суд свій і правду поставить на світі; на імя ж і на науку його вповати муть острови. Ось так говорить Господь, що создав небеса і нап'яв їх, що розпросторив землю з усім, що вона родить, та що дає дихання людям на ній і дух ходячим по ній: Я, Господь, покликав тебе на правду, і буду держати тебе за руку і берегти тебе, і поставлю тебе у завіт народам, за світло невірним, щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві - з темниці" - Ісаїя 42: 1-7.

Ми показали в який спосіб Господь буде уділяти вічне життя всім тим, котрі будуть послушні в часі Його славного царства. Коли сеся ласка прийде, то дійсно буде се час радості і щастя, які будуть вічно тревати. Пророк Божий споглядаючи наперед до сего часу, так написав під Божим впливом: "Вернуться визволені Господом [увесь рід людський із стану неволі гріха і смерті]; із радісними піснями прийдуть на Сион [до Месії]; і радість вічна буде над головою в їх; радощі і веселощі знайдуть вони, а смуток і воздыханє від них відаляться" Ісаїя 35: 10;

І дальше в прекрасних словах пророк малює, як земля станеться відповідним житлом-домом для чоловіка. Пустиня і пустарі зацвітуть як рожа; а потоки попливуть в пустини [пустині будуть наводнені]; земля видасть всего подостатком і усе на землі буде прославляти Бога за се, що сповнив свої пречудні обітниці.

Се є той золотий вік, про який пророкували пророки, і про котрий оспівував в Псалмах цар Давид. Ученики Св. Письма мають ласку бачити нині оком віри, що ми стоїмо вже у самих дверях

сего блаженного часу! Підносім наші голови, бо вибавлене наше вже у дверях!

ПРЕСЛАВНИЙ КІНЕЦЬ

Месія, Христос в славі, буде становити нову, невидиму силу, котра буде управляти світом; для того названа в Св. Письмі як нове небо. Справедливе правительство запроваджене на землі буде становити, як Св. Письмо символічно називає його новою землею - се буде земська часть Господнього царства. Св. Петро говорить, що вірні по Божій обітници, споглядають до нових небес і нової землі в котрих правда домує" - 2 Петра 3: 13;

Коли Йоан Богослов був на острові Патмос, наш Господь похвалив його вірність і посітив його і в щедрости своїй дав йому прекрасне видіне, котре є частью Св. Письма. В захваті під впливом Божим сей Апостол написав: "І бачив я нове небо [невидиму правлячу власть] і нову землю [зорганізовану суспільність]; бо перве небо і перва земля [старий лад] перейшла, а моря [воєн і т. п.] вже більше не було. А я Йоан бачив город той святий [царство Месії], новий Єрусалим, що сходив від Бога з неба, приготований, як невіста украшена чоловікові своєму. І чув я голос великий з неба, що глаголав: Ось, оселя Божа з людьми і домовати ме - з ними; а вони будуть його люди і сам Бог буде з ними, Бог їх. І обітре усяку сльозу з очей їх і смерти більш не буде, ані смутку, ані крику, анітруду не буде, перве бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось усе нове роблю. І рече мені: Напиши. Сі бо слова правдиві і вірні" - Одкриття 21:1-5.

Ніхто не може заперечити сій рішучій і певній обітници, що в часі пановання Месії смерть буде знищена, а смутку, крику і плачу вже не буде і всі послухні отримають життє, волю і щастє. А що старий лад уступає, а новий надходить, ми можемо сміло голосити радісну вість, що мільонам людей тепер живучим на землі буде дана нагода отримати життє вічне, і хто буде послухний, не умре ніколи, але буде припроваджений до первісного стану чоловіка і буде жити в щастю, радости і в спокою на землі по віки.

**ВИЇМКИ ІЗ СВ. ПИСЬМА, ЗІБРАНІ
К. ДЖ. ВУДВОРТОМ, ПОТВЕРЖДАЮТЬ
ВИСШЕ НАВЕДЕНІ ДОКАЗИ.**

І Книга Мойсея.

1:26. Бог призначає, що чоловік має панувати над землею. Чоловік не стався ще паном землі, як пояснено в листі до Жидів 2:8,9 і він не може мати сего, аж прийде Житє-давця і дасть йому.

1:28. Если бог мав намір залюднити землю справедливими людьми, як говорить пророк Ісая 60:21, то долина ріки Амазонки така богата, що єдино біліони людей можуть опанувати її буйну рослинність.

2:2,3. В плянім Божім було, щоби чоловік працював шість тисяч - літ довгих днів під великим учителем. Гріхом, по чім мав прийти семий тисяч літ довгий день відпочинку від праці. се показане тут неначе в тіни.

2:5, 8, 9. Се є образ сего, яким станєся цілий світ. Праця, яку бачим довкола себе над украшеннем землі, се частина приготування під царство Месії.

3:15. Месія буде мати власть знищити сатану і всі його діла, з котрих одним є смерть. Коли запанує Месія, сатана не буде мати більше сили провадити людей до гріха і смерти.

3:20. Се вказує на жертву Агнця Божого і на приготуванне викуплення чоловіка від прокляття смерти.

3:21-23. Божим наміром є, щоби чоловік жив вічно на землі.

4:4. Жертва Авеля була прообразом правдивої.

4:8. Смерть Авеля представляла смерть

Христа; се є, їх смерть є запевненням будучих благословенств.

8:21. В часі переходу з "теперішнього лукавого світа" до "грядущого світа" Господь не вигубить всіх, але декотрих затримає при життю.

9:11. Бог не знищить вдруге всіх людей.

9:15. Се також, що " мільони з людей тепер живущих ніколи не помруть".

12:3. Коли прийде властивий час на благословення всіх поколінь землі, ті, котрі будуть в той час жити, мають бути благословенні.

13:15, 16, 17. Деяким є обіцяне вічне насліддя на землі.

15:7-21. Слово " чому" заключає в собі думку: "Прошу, дай мені всяке потрібне пояснене щодо сего". Господь відповів знаками, символами: Одинайцять символічних років, спільна сума тих звірят, рівнається 3.960 дословним рокам. Вони починають числитися, як видно в 1 Кн. Мойсея 16:3, "після того, як Авраам сидів осадою десять років у землі Ханаанській", а по біблійній хронології було се около 1 жовтня 2.036 р. перед рождеством Христа. 2.035 1/4 р. приведе нас до Рождества Христа, а 1924 3/4 р. приведе нас до кінця всіх тих 3.960 літ. 1924 повних років по Христі закінчатся 31 грудня 1924 р., а додати еще 3/4 р., то скінчиться около 1 жовтня 1925 р. по Христі, в котрім то часі є причина вірити, що Авраам прийде в посідання свого насліддя.

Зявиска, які по тім слідували, кажуть догадуватись, що се видіне сповниться в часі великого горя, показане через "палаючу піч", в часі, як наш Господь буде присутний в своїм другім приході, як світло світла, показаний яко "поломя огняне". А що десять є символом державної цілости, тоді

десять народів (держав) тут вичислених, здається, представляють всі держави (народи) землі.

17:8. Вічне наслідде Авраама і його потомків має бути на землі. А що деякі ніколи не умруть, і час на появленне тамтих є близький, є розумно заключати, що спів наслідники тепер живучі ніколи не помруть і є їх мільони.

17:17-19. Ім'я Ізаак означає "сміх" се, що він представляв Христа, як пояснено до Галат 4:28, і що він був тим, через котрого мало прийти балгословене на всіх своїх братів, як тут пророкуєсь, доказує, що приде час, що мільони з людей тепер живучих ніколи не помруть.

18:18. Всім народам землі, включаючи все умерші народи, є обіцяне благословене, се каже нам, що буде їх воскресене. Коли прийде сей час, живучі отримають також благословене життя.

19:17-22. Як Лот і його дві дочки вирятувались перед знищенням дословної Содому і дано їм мале селе, де би жили, так можливо багато виратуєсь перед знищенням "християнства", що зовеся духово Содом, (Одкр. 18:8) будуть могли жити серед нового устрою.

21:1-13. Надії світа є злучені разом з надіями тілесного Ізрайля, котрого представляв Ізмаїль, так само, як Ізаак представляв духового Ізрайля. Надії сионістів віджили на великім зібранню в Гіподромі в Нью-Йорку 1910 р. коли Пастор Русель виголосив бесіду на тему: "Сионізм в пророцтві" до 5.500 Жидів. Тут антитипічний Ізмаїль, готовий вмерти з праги, отримав нову воду життя, котрої саме потребував. Се є знаком, що незадовго привернесь ласка назад Жидам котра оказуєсь в Сионізмі.

22:7, 8, 13. Баран, що завяз в гушавині

представляв Ісуса, котрий буде благословити живих і мертвих.

22:18. Жиючі народи будуть мати участь в благословеннях.

25:1-4. Кетура представляла Новий Завіт, Боже средство, аби через него сповнити завіт Авраама і благословити увесь людський рід. Вона мала шість синів, показуючи, що її потомки з початку є несовершенні. Але вона мала десять внуків, символ державної цілості, показуючи в образі, що в кінці цілий світ буде мати Новий Завіт як жерело свого життя і за його помочю осягне совершенство.

26:3. Жиючі народи будуть мати участь в тих благословеннях.

28:12. Прообраз нашого Господа Ісуса, як Спасителя людського роду, що приносять благословенне життя всім, живим і мертвим.

28:14. Жиючі роди будуть мати участь в тих благословеннях.

35:18. Факт, що бачимо народини номінального Сиону, каже догадуватись, що вже є близький час на благословенне всего людського роду. Бенямин приніс благословенне для всіх братів.

45:3-5. Се, що Йосиф об'явив себе скорше, чим благословив братів, представляє другий прихід нашого Господа, котрий тепер поступенно відкриває себе світови, і котрий остаточно буду радуватись з сего.

49:10. "Шільог" се Христос, князь мира, що запровадить мир між небом а землею. Коли зачне він притягати до себе людей, то буде включати міліони тепер живих як також померших.

50:17. Се представляє духа молитви і просьб, який в коротці буде вилятий на міліони тепер

жиючих.

50:20. Як богу сподобалось спасти многих людей через руки Йосифа, так маємо причину вірити, що йому сподобається так само тепер спасти мільйони людей жиючих через руки Христа.

2 Книга Мойсея.

3:8. Се представляє ціль другого приходу Христа.

4:4. Се показує на ціль Божу положити кінець теперішній несправедливості на землі, усунути гріх і смерть і всяке лихо.

5:17. Сей знак, попереджаючий визволення Ізраїлитян з Єгипту, бачимо тепер як так само потверждає визволення людей із царства сатани.

7:12. Сей знак потверждаючий визволення Ізраїлітян показує, як наше ясне розуміння о причині допущення зла нівечить всякі минувші пояснення, які подавали "сильні міра сего".

7:20. Сей знак показує, як мільйони брошур подаючи радісну вість жнива будуть виглядати для різних так званих церков. Сей знак сповнився і показує, що час на визволення землі є близький.

Слідуючі голови другої книги аж до 12:30 включно описують, о карах, які слідували одна по другій, як жаби, вуши, мухи, зараза на худобу, чираки, град, саранча, п'їтма і смерть первородних, представляють оказування Божої сили, що проявилась в книгах, котрі одна по другій виходять на світ і голосять людям прикру правду. Такими є сім томів викладів Св. Письма. Факт, що вони появились показує, що спасення світа вже близьке.

14:29,30. Перехід Ізраїля через Червоне море представляє, що віруючі в Бога і доброго серця

зглядом ближних люди перейдуть через Анархію.

15:13. Се відноситься до цілого людського роду.

15:2. Ся обітниця для Ізраїля в тілі відноситься також до всіх людей на світі з кінцем Євангельського віку .

16:21. Як Ізраїль збирав свіжу манну кожного ранку так подібно світ в новім віку буде мусів шукати поживи ласки, аби жити. Се буде відноситися до тих, що будуть жити, коли зазоріє день відпочинку сабату на освободженне живих і мертвих від гріха і смерти.

19:10,11. Сей третій день представляє поранок третього тисячлітнього дня, починаючи з тисячлітнім днем, коли дана була жертва викупу так за живих як і за мертвих.

28:8-10. День сабату представляв великий тисяч-літ довгий день сабату, день реституції день привернення як живи так і мертвих.

28:33. Золоті дзвіночки представляють, що коли Цар прийде, тоді овочі його викупу будуть звісні всім.

32:34. Се провадження людей до обіцяної землі представляє дорогу всіх тих, хто бажає прийти назад до єдності з Богом.

34:30. Ясне сяєво, котрого Ізраїль лякався, представляє час горя, котрого світ не буде в стані знести. По сім прийде більший чим Мойсей, се є, Христос, котрий буде говорити до живих і мертвих через заслону, се є, старозавітних праведників.

З Книга Мойсея.

9:23. Ся поява слави Господньої всьому людови представляла час, котрий прийде незабаром,

коли "слава Господня (Його любов до всіх людей, живих і мертвих) відкриється" всім людям.

13:2. Се представляє плян Божий на сцілення всіх людей, живих і мертвих з гріху в новім віці.

14:4. Кедрове дерево представляє вічне життя котре будуть могли одержати живі і мертві в тисячоліттю; кармазин представляє кров викупу, гисоп очищаюче слово.

14:12. Жертви за провини представляють средство примирення, котре має бути вскорі отворене як живим так і мертвим.

18:5. Хто буде сповняти нові установи, той буде жити вічно.

23:3. День субітний представляв велику тисячлітну Суботу, день висвободження живих і мертвих від гріху і смерти.

25:10. Се представляє надходячи висвободження всіх живих і мертвих.

26:18, 24, 28. Сім часів пановання поган скінчилися 1914 року.

26:34,35,40-45. Се відноситься до 70 ювілеїв, котрі мусіли наперед минути, заким Ізраїлітяне могли в дійсности вступити до обіцяної землі. Тих 3.500 літ почалися з входом Ізраїля до Канаанської землі 1575 р. перед Христом. До свого повного кінця прийде він 1924 $\frac{3}{4}$ року або около 1 жовтня 1925 р.

27:24. Другий натяк на висвободження всіх людей в будучности.

4 Книга Мойсея.

14:31-34. Остатний стих сего цитату є одним з ключів, що отвиряють нам пророцтва і за помощью него пізнаємо, що "світ" вже скінчився. Попередні стихи вказують неначе на подібність

паралеллю досвіду, який зазнають люди Божі в теперішнім часі жнива, а досвід, який зазнавав тілесний Ізраїль там. Можемо бачити, що подорожовання духового Ізраїля почалось 1881р. Десять невірних звідунів, се є, духовенство світського духа відкинуло вістку о реституції, о поверненню, яко страшну вістку, як диявольську вістку і люди пішли за ними, а не за правдою. Але може буде, що дословно так вони, як їх системи не ввійдуть там, а за се їх діти дословно наслідять обіцяне насліддя.

19:9. Сей попіл червоної ялівки, котрий служив на очищення людей з гріху представляє пам'ять про вірність старозавітних праведників, котрий незадовго буде приступний для всіх.

21:9. Мідянан гадюка представляла гріх, орудде Сатани, через котре він привів наших перших родичів до проклону, а також представляла нашого Господа Ісуса Христа, котрий заняв місце грішників, живих і мертвих.

5 Книга Мойсея.

4:9-11. Сі слова виречені і обовязуючі Жидів від часу заключення Старого Завіту, будуть обовязувати увесь рід людський, живих і мертвих, з заведенням Нового Завіту. Виповненнєся тих символів бачимо кругом себе.

4:40. Під Новим Завітом Ізраїль, а дальше і всі люди, живі і мертві, если послушні, можуть жити вічно.

5:12-14. День відпочинку для тілесного Ізраїля був образом часу, коли цілий світ, живі і мертві будуть відпочивати від гріху.

5:16. Сі можуть жити вовіки хто шанує Бога Єгову і Новий Завіт, представлені тут через отця і

матір.

18:15-18. Пророкує, що життя буде дане всім.

28:11-14. Представляє благословення, які придуть для всіх, живих і мертвих, з приходом Нового Завіту.

30:15-19. Сі слова обов'язують весь світ, живих і мертвих, з початком нового віку. Вони ще не сповнилися зовсім. Ще ніколи нікому не було в дійсності пропозитоване життя.

32:43. Сеї радости народів світа враз з Ізраїлем ще не було, але до сего прийде і всі, живі і мертві будуть спільно веселитися.

Книга Ісуса Навина.

1:11. За осмотрення себе в поживу на три дні представляє тисяч - літ довгий день, в котрім Христос був розпятий і слідуєчі по нім два, в часі котрих вибирається церква. Сею поживою буде кормитися світ, живі і мертві, в надходячій вже віці.

5:12. Представляє нове пропозитоване життя для мільйонів з людей тепер жиючих.

6:20. Се представляє цілковите знищення сили гріха і всего, що веде до смерті. Вже бачимо як мури антитипичного Єрихону, т.зв. церков, хитаються.

14:10. Що Калєб, вийшовши з Єгипту, не вмер по дорозі, а зайшов до обіцяної землі і бачив як її здобували і поділили між поколінням, представляє, що деякі перейдуть до нового віку не умираючи.

Книга Суддів.

3:9. Судії в даних часах були не лиш управителями, але і висвободителями. Теперішній

заколот на світі є по причині, що прийшов Суддя і почався день суду. Судя не тільки присудить все зло, але і дасть життя всім.

1 Книга Самуїла.

2:6. Вкоротці ніхто не буде потребував йти до гробу.

11:12-13. Під певним значінням того слова, перший Ізраїльський цар представляв нового царя землі, котрий "не бажає, аби хто згинув".

2 Книга Самуїла.

7:10. Коли прийшов час, що Ізраїль "буде спокійно жити на своєму місці, і не буде вже більше тривожитись", так само прийде час, що мільйони з людей тепер живучих ніколи не помруть.

19:21-22. Давид був прообразом будучого царя землі, котрий "не бажає, щоби хто згинув".

1 Книга Царів.

1:51,52. Соломон був також прообразом будучого царя.

8:56. Спокій, який мав тілесний Ізраїль від своїх ворогів, представляє дійсний спокій, який будуть мати всі живі і мертві.

2 Книга Царів.

4:5,6. Се наливання олію представляє злятте Святого Духа на всіх людей, живих і мертвих. Кожда надаючася посудина буде наповнена аж до верху Божим духом.

1 Книга Паралипоменон.

16:31-34. День суду (або судний день), в котрім ми вже живемо, є часом надії і благословення

для всіх людей, живих і мертвих.

17:9. Стале місце перебування означає кінець смерті.

2 Книга Паралипоменон.

36:21. Це відноситься до 70 ювілеїв, котрі почалися 1575 році перед Христом, а скінчаться 1925 р. Як ці ювілеї скінчаться, прийде час на благословення всіх.

Книга Неемії.

8:5-12. Це читання закону через Ездру при допомозі тринадцять помічників і опісля велика радість людей, здаєсь, представляє, як в будучности Слово Боже відкривається людям через нашого Господа при допомозі дванадцять поколінь духового Ізраїля і великої громади, а потім будут радуватись всі, живі і мертві.

Книга Йова.

33:14-30. Єлуй не належав до сих трьох, що докоряли Йовови, і котрих Бог зганив за се, але був четвертий, котрого словами, здається, керував Бог. Він то звертає увагу, що Бог остерігав людей много разів серед тої ночі зла; що чоловік бачив всілякі дива, чудасії серед свого віроісповідання в тім часі, але тепер тому, що ми жиемо в день гніву чоловік починає отворити свої очі і уші. Вже більше не буде дозволено людям поступати своїми дорогами. Потім слідує історія чоловіка: його слабість, болі, брак апетиту, упадок тіла, все вказує на його скорий кінець. А тоді пояснює що если вже прийшов час на другий прихід Христа, Ангела Завіту, Божого учителя, котрий викладає характер Бога на найяснішого

зміж десяти тисячів, то Бог є ласкавий для недужого і так говорить: він не потребує умирати за него є даний викуп, если він покаєсь свої гріхів, він може статись знова молодим і жити вовіки.

38:11-25. Зло є дозволено тільки до певних границь. Тут показаний, здається, кінець зла подібно як в призначений час приходить час весни. Коли сей час прийде, тоді: "земля переміни свій вид, мов глина під печаткою, та стане, мов барвиста одежа. Все стане новим; смерті більше не буде".

42:12. Терпіння Йова є образом терпінь тих, що переживають анархію.

Псалтир.

2:1-2. Сей цілий псалом відноситься особливо до наших часів.

4:3. Люди, над котрими Бог змилосердиться в день гніву.

5:3-7. Тут є молитва, котру світ може добре відмовляти кожного поранку; молитва аби не бути знищеним.

5:11,12. Котрих Бог обороняє і благословить в часі горя, не потребують умирати.

6:4,5,9. Давид молиться аби Бог виратував його від смерті, а ласкава на се відповідь додає надії і заохоти мільонам тепер живим.

7:9,19. В тисячоліттю злі учинки людей отримають свій кінець, а запанують справедливі, знайдуть охорону і спасення.

8:1-9. Тут показано, що Бог в своїм часі назначив, що чоловік має бути паном сеї землі. Показано також, що Бог рішив навідати чоловіка, се є, що заховає його при життю.

9:9,10. Ся обітниця здається, дуже красно відноситься до тих, що будуть жити в часі найбільшого горя.

10:16. Коли погани зчезнуть з лиця землі тоді не буде потреба, щоби хто другий пропадав, але всі будуть могли жити.

11:6,7. Коли безбожні будуть знищені, то прочі остануть при житю.

13:3-6. Молитва, що надається особливо для тепер жиючих людей.

15:1-5. По часі горя позістане тільки одна гора або горбок, Царство Боже, котре представляє гора Морія. Сей псалом показує, хто може стало там перебувати.

16:11. Приповідь о вівцях та козлах. (Мат.25:31-46) показує, що поправиці нового царя землі, не потребують умирати ніколи, як тут сказано.

17:4. Слова дуже красно відносяться до декотрих що тепер живуть.

18:12-14. Сі знаки, що "світ" вже скінчиться, є тут показані.

22:27,28. Коли всі покоління народів поклоняться Господеві, тоді ніхто не буде потребував умирати. Господь як цар, є вже при дверях.

24:3-5. Показує, хто буде міг жити в його царстві.

25:12,13. Обітниця для мільонів тепер жиючих людей, що не умруть ніколи.

27:1-14. Сей цілий псалом є одним з таких, в котрім пригноблений світ може мати особливу громаду серед теперішнього горя.

30:1-12. Сей псалом радости буде надаватися для мільонів тепер жиючих котрі перейдуть час

сега горя.

31:22-24. Слова відносяться до тих, що остануть живими.

32:6-11. Другі слова відносяться до теперішнього світа.

33:11-22. Слова звернені до мільонів тепер живючих.

35:9,10. З кінцем часу горя Господь визволить чоловіка від сили "того що є сильний для него".

36:7 -10.

37:1-40. Ся ціла псалма доказує впрост, що живуть люди, що ніколи не помруть.

41:1-3. Обітниця, що мільони тепер живючих ніколи не умруть.

45:16-17. Будуть князі по цілій землі і люди на ній, що будуть прославляти Бога во віки, неумираючи.

46:1-11. Ся псалма показує що "світ" вже скінчився.

47:7,8. Коли Бог буде царем над всею землею і буде панувати над (теперішніми) поганськими народами, тоді прийде благословене життя для всіх.

49:7. Але Бог подбав о такого, що може дати ціну викупу.

53:6. Сею радістю будут радуватись живучі.

55:22,23. Знищення кровожадних і зрадників, а слова що праведник не захитається, є доказом, що прийде час, коли дехто не буде потребувати умирати.

59:16. Божа сила і милосердя визволяти з гробу покажуться в ранок тисячоліття.

60:2-4. Доказ, що "світ" вже скінчився.

60:5. Бог еще не є надією для цілого світа, але коли буде, тоді смерти не буде більше.

66:4. Коли всі поклоняться Богу, тоді смерть скінчиться.

67:1-7. Боже цілюще оздоровлення окажется всім народам. Ся ціла псалма відноситься до нашого часу.

68:1-3. Загибель безбожників вказує, що праведники не погинуть; що більше сей стих говорить, що вони будуть веселитись.

69:35,36. Сі слова, здається, кажуть догадуватись, що одні Жиди будуть мати вічне наслідде на землі, і що в тім будуть мати участь, включаючи тих, що тепер живуть.

72:2-7. Розтопання сатани, великого гнобителя, каже догадуватись, що його царство смерти скінчиться. Стан теперішних людей подібний до скошеної трави, вони є на дорозі смерти, але поворот Христа принесе житте і бути викупленим від сили смерти; його просьба буде вислухана.

72:16. Тут обіцяно, що життя буде продовжено тим, що живуть по містах, детепер найтяжче жити.

76:8,9. Тепер в день суду Бог спасе покірних.

82:1-5. Доказ, що "світ" вже скінчився.

84:11. Тепер, коли надійшов властивий час, Бог дасть дар вічного життя тим, що ходять праведними стешками.

86:9. Коли прийде властивий час аби умерші народи вийшли з гробів і поклонилися Богу, міліони тоді живучих ніколи не помруть.

89:15. Радісна вість, що цар вже прийшов, бо принесе житте не тільки умершим, але і живучим.

90:3. В коротці ніхто не буде потребувати йти в могилу.

92:9-12. Коли Бог вигубить грішників, то всі,

що не з його ворогами, можуть жити вічно і процвітати як пальма.

94:20-23. Коли Бог знищить грішників в їх беззаконню, головню тих, котрі свої беззаконня покривають правами, які сами собі ухвалили а головню на се, аби знищити правду Божу. Невинні уникають подібної судьби.

96:1,10-13. Нова пісня, що цар вже прийшов, аби дати життя мертвим і живим.

97:1-6. Доказ, що "світ" вже скінчився. Коли всі люди зрозуміли славу Господню, тоді ніхто не буде потребувати умирати.

100:1-5. Коли всі на змелі стануть спільно величати Боже милосердя, тоді смерть скінчиться.

101:5-8. Коли безбожники, горді підступники і беззаконники будуть знищені, то вірні і щирого серця, будуть могли жити вічно.

102:19,20,28. Доказ, що мільйони тепер живучих ніколи не помруть.

103:19. Як Боже царство запанує над всіма, тоді ніхто не буде потребував умирати.

104:5. Земля призначена на се, аби на ній вічно жили люди. Бог не думав залюднити землі умираючими створіннями.

104:35. Коли не буде безбожників, праведні будуть могли жити на віки.

107:11-16. Наші родичі в Раю збунтувалися проти слова Божого, погордили його радою і упали; дісталися на труди і під осуд смерти. Тут показано, як вони видістаються з під сего осуду, як розірвалися пута - кайдани, котрі тягнули людей до залізних і мідяних брам гробу.

107:24-31. Тут маємо образ теперішнього положення, показуючи, що "світ" вже скінчився. І дальше що по тім заколоті Господь принесе мир і

життя.

110:3-6. Тут показано як народи всієї землі підчиняться Господеви в день його потуги і се дасть їм життя. Останій стих дає ще оден доказ, що "світ" вже скінчився.

112:4. Найбільше світло, яке може зійти на чоловіка на сій землі темряви є сонце справедливости, котре принесе милосердя і життя.

113:3-8. Тут доказано, що будуть прославляти Господа на кожнім місци, що в той день деякі бідні і нужденні люди отримають життє і славне місце враз з старозавітними праведниками.

115:16-18. Слова відносяться до мільонів людей тепер живучих.

116:6-9. Господь охоронить декотрих перед смертю.

118:15-23. "Я не помру, але жити буду" - се тема на теперішній час.

119:119. Знищення безбожників для праведників значить життя.

119:144. Запевнення, що мудрі зглядом Бога будуть мати вічне життя.

125:4, 5.

139:24. Праведні можуть йти дорогою вічною.

140:11-13. Злоріки і кривдителі будуть покарані; а праведним буде дане життя вічне.

145:9-21. В дванайцятім стиху є явний доказ, що хто любить Бога, не буде потребував умирати коли безбожні будуть знищені.

Приповістки.

2:20-21. Безпосередній доказ, що декотрі будуть вже жити дальше.

3:1-2. Тут обіцяне деяким довге життя і мир; і се життя і мир можуть бути вічні.

3:13-18. Довгі дні життя, як дні дерева, обіцяні деяким людям.

11:31. Деякі праведники отримають в нагороду вічне життя, як люди на землі. Як прийде сей час, мільони з тепер живучих не будуть потребувати умерати.

29:2. Всі будуть радуватись з Христового справедливого правління і будуть всегда жити.

Еклезіяста.

1:4. Бог призначив землю на сталє мешканя для чоловіка, і хотя одно покоління йде за другим до смерти, однак смерти не буде більше, як в других місцях учить Св. Письмо.

Пісня пісней.

2:8-13,17. Тут маємо доказ, що "світ" вже скінчився і надійшов час для світа час весни, надії і життя.

4:6. Відноситься до зорія дня життя для світа.

5:9. Бажаня се перший крок до слухання; а слухання се перший крок до життя. Сей стих сповниться в недалекій будучности.

Книга Ісаї.

1:9. Позаяк Пастор Русель відносить 3 стих до так званих "християн", сей стих може відноситися до мільонів, котрі не помруть, але будуть малим останком в порівнянню до біліонів померлих.

1:19. Вічним життем будуть нагороджені ті, хто сего схоче.

1:24-31. Доказ, що світ вже скінчився. Проступники будуть знищені, а придуть судді дателі життя.

2:2-4. Як прийде час, що багато народів і людей схоче пристати до Господа, тоді смерть устане.

2:7,8. Доказ, що світ вже скінчився.

2:11. Як Бог Єгова вознесеться в серцях людських, тоді смерть устане.

2:20. Доказ кінця "світа".

3:5. Докази, що "світ" вже скінчився. Порівняй 2 лист Павла до Тимотея 3 голову: "Що в послідні дні настануть времена (часи) люті".

3:10. Праведні будуть користати з плодів діл своїх.

3:12. При кінці віку священники стаються причиною, що люди ходять блудною дорогою.

4:2-6. Ясний доказ, що міліони з тепер живючих ніколи не помруть.

5:7. Доказ кінця віку.

6:13. Натяк, що можливо одна десята частина буде жити вічно.

8:21 до 9:7. Доказ, що світ вже скінчився і надходить вічна доба миру. В тім часі устане смерть.

11:4-9. Нічо тоді не буде шкодити. Смерти не буде.

11:12-16. Доказ, що світ вже скінчився.

12-1-6. Коли рід людський буде в радощах черпати воду із джерел спасення, тоді оціниться пророцтво.

11:7. Тут обіцяно, що будуть вільні від всіх ворогів, включаючи між них і смерть.

16:5. Як запанує вічна справедливість на землі, тоді ніхто більше не буде потребувати умирати.

17:3. Сема труба знаменує ювілей землі, кінець смерти і умирання.

19:21-25. Тут змальовано, як світ буде вилічений з гріху.

21:12. Земля, світ стане глядати за Богом аж по своїм горю.

24:6. Виразні слова, що по тім несчастью, яке перешаліє на землі, остануться деякі люди при життю.

24:16-23. Докази, що світ вже скінчився. Славне пановання Князя життя сталося вже знане.

25:6-12. Гостина з товстих потрав вже приготована; смерть засуджена аби була пожерта побідою.

26:9. Жителі світа, живі і мертві научаться справедливости, коли на землі будуть діяти суди Божі.

26:19. Коли земля викине своїх померших, тоді ніхто не буде більше потребувати умирати.

27:1-6. Докази, що світ вже скінчився.

27:12-13. Сема труба знаменує кінець смерти.

28:18. Змова, контракт з гробом скінчиться; ніхто не мусить там йти.

29:9-24. Покірні будуть що раз більше радуватись в Господі, погроми скінчаться і навіть провокатори спізнають, що то є справедливість і правда.

30:26. Бог Єгова переваже рани своїм людям.

32:15-18. Божий нарід буде спокійно проживати в своїх домах.

32:8. Чесні люди будуть чесно жити.

33:2. Бог буде спасенням для декотрих в часі горя.

33:6. В часі коли Господь запанує, буде безпека і спасення.

33:15. Глядай мира, глядай справедливости, ви може не помрете ніколи.

33:22. Бог Єгова спасе нас. Так можуть нині сказати деякі.

33:24. Ніхто з жителів не скаже: я нездужаю.

34:16-17. Люди будуть жити від роду до роду, скоро слово Бож стане всім зрозуміле.

35:1-10. Се каже догадуватись, що слабі, сліпі, глухі і хромі тепер живучі стануть фізично здорові і від стану гробу стануть приходити до вічного життя і радости.

40:1-5. Тут показана велика соціальна (супільна) зміна. Всі дебри і яруги на землі випростаються. Всі живі і мерві здобудуть славу Божу; спізнають його преславну любов.

41:1 Люди отримають нову силу і не будуть потребувати умирати.

41:17-20. Тут бачимо показану землю в її створенні стані, яко місце вічного перебування для чоловіка і благословення життя.

42:1-7. Як прийде час, коли Господь виведе вязнів з вязниці, тоді ніхто не буде мусів умирати.

42:16. Ся дорога ново-настання, дорога реституції, повернення буде новою дорогою для світа, дорогою до життя, а не дорогою до смерті.

45:8. Спасенне, життя буде бити джерелом з землі під благословенним царством "нових небес".

45:17-19. Ізраїль не зазнає встиду ані сорому. Бог создав землю на се, щоб на ній жили люди вічно.

45:22-24. Всі кінці землі будуть спасенні.

49:6. Коли Господь прийде спасти кінці землі, тоді се спасенне буде для живих і мертвих.

48:8. Земля буде утверджена і попустошене верне наслідникам. Божий завіт буде давати людям життя.

49:13. Бог змилосердився над нещасними

людьми.

50:2. Хто може доказати, що Господь не має сили охоронити чоловіка перед гробом.

51:6. Боже спасення буде тривати вічно.

51:11. Смуток і зітхання устануть.

51:21-23. Пригнобленні не будуть пилити більше з гніву Божого.

52:10. Коли всі кінці землі мають бачити спасення Бога нашого, се включає живих і мертвих.

53:11. Христос не був би ніколи вдоволений, если б не прийшов час, коли сі, за котрих Він умер, могли жити і отримати нагоду заслужити собі на життя, що Він як раз їм купив.

54:3. Насіне Христа, се є Ізраїль має посісти народи. Божий намір не є, аби се було мертво наслідде.

53:3. Слухайте, а житиме душа ваша - ніколи не помре.

55:7-13. Бог простить радо Грішникам, котрі навернуться до Него, коли день горя скінчиться.

56:6-8. Тут показано, що цілий світ поєднається.

58:11. Праведні будуть подібні до джерела.

60:1-13. Сі стихи говорять о слові відкупленого Ізраїля і о збиранню громад викупленого людського роду під їх хоругов. Се включає живих і мертвих.

60:18. Земля не буде вже більше спустошувана.

60:21. Всі люди будуть праведні і не будуть мусіти більше умирати.

61:1-5. Частью задачі Церкви є помочи зраненому світові і показати йому красу і радість замість попелу і смутку. Одягнути його в одягу

слави, замість жалоби і проголосити йому, що мільйони з людей тепер живучих ніколи не помруть.

62:10. Тепер приготується дорога для людей, дорогу, живі і мертві - збиреться розсипаних. Котрою вони можуть йти до вічного життя, де нема смерті.

65:8. Задля вибраних Бог не знищить зовсім людей.

65:17. Буде нова земля, на котрій чоловік не буде умирати.

65:20. Доми і виноградники будуть вічно належати до них. Не будуть мусіли умирати і їх оставляти.

66:18-19. Коли всі народи побачать славу Божу, будуть тоді ще жити мільйони людей, котрі побачать її також і не будуть мусіли умерти. Славою Божою є Його милосердя, любов і співчуття.

Книга Єремії.

3:12-18. Ізраїль спізнає і зрозуміє, і не буде більше ходити по збаганням свого злого серця. Подібно станеться з всіма прочими, живими і мервими, котрі стануться ізраїльтянами, се є, будуть:панами на землі, як Бог на небі.

4:1-2. Всі народи отримують благословення, коли стануться насліддем Ізраїля і всі zobачать славу Божу і не будуть мусіли вмирати.

8:14. Доказ, що світ вже скінчився.

15:19-21. Ізраїль по тілу стане перед Господом в часі горя і буде вирятований з рук своїх ворогів. Ширше взявши, в тім будут включені мільйони тепер жиючих.

16:15,18. Доказ що світ вже скінчився.

16:19. Народи в новім віці прийдуть до

Ізраїля і навчатися прави, щоб могли жити.

18:7,8. Кожний нарід, що буде каятись зможе охоронити себе від всіх нещасть, які були виречені проти них.

23:3,4. Доказ, що світ вже скінчився.

24:6,7. Ізраїль (і всі друзі) збудується а не зруйнується, буде засаджений а не вираваний з коренем.

25:11,12. Відноситься до 70 ювілеїв, що мусіли уплисти, заким Ізраїль міг увійти в дійсности до обіцяної землі. Тих 3500 років, числячи від осені 1575 р. перед рождеством Христа (в котрім то році Ізраїль вступив до обіцяної землі) скінчатся восени 1925 р. по Христі. Се є, що послідній рік буде ювілейним роком, і що послідній рік сих 3500 р. буде свідком початку дійсного, великого ювілею реституції, або новонастання, привернення всего до первічного стану.

29:14; 30:3,18,23; 31:6-12; 31:11-17. Докази, що "світ" вже скінчився.

31:15-17. Коли діти Рахелі повернуть з землі ворожої, тоді міліони других дітей не будут мусіти умирати.

31:29-30. Ніхто не буде умирати, тільки хто добровільно буде грішити.

31:34-37. Всі спізнають Бога. Нарід Ізраїльський ніколи не перестане існувати яко нарід.

32:39-40. Люди будуть мати одне серце і одна буде в них дорога і Бог всегда буде чинити їм добре.

33:1-14. Міліони з тепер жиючих ніколи не умруть.

46:16. Доказ, що світ вже скінчився.

46:27,28. Ізраїль а в ширшім закінченю і цілий світ, буде відпочивати і жити в гаразді і не буде мусів умирати.

49:11. Деякі перейдуть лихий час і будуть жити.

50:4,5 Вічний завіт, контракт Бога з Ізрайлем, а в ширшім значінню завіт з світом, каже нам, що прийде час, що смерть скінчиться.

Плач Єремії.

3:52-56. Доказ, що світ вже скінчився.

Книга Езекиїла.

1:15; 2:3,9; 3:15,21; 4:5; 7:16,19; 8:3; 9:2. Доказ, що світ вже скінчився.

11:17-19. Доказ, що світ вже скінчився, також, що Бог має намір відродити Ізраїля по тілу, а в ширшім значінню також і цілий світ в праведності, щоби не мусів умирати.

14:21. Доказ, що світ вже скінчився.

16:53-63. Божа обітниця повернути жителів Содоми із стану смерти до праведности, каже заключати, що міліони людей тепер живючих не будут місіли умирати.

18:1-32. Ся ціла голова посвідчає, що прийде час, що ніхто не буде мусіти умирати.

20:33-44. Доказ, що світ вже скінчився, також, що Бог зліє свою ласку і дальше дасть Ізрайлеви життя, а в ширшім значінню цілому світови.

21:15,25-27,31; 24:16. Доказ, що світ вже скінчився.

28:26. Люди будуть жити і не будуть боятись смерти.

33:11-16. Ясний доказ, що прийде час, коли люди будуть жити і не умруть.

34:25-28. Люди будуть жити і не будуть боятись смерти.

36:26-30,35-38. Як люди отримають нові серця, а з тим і благословення, тоді ніхто не буде мусів умирати.

37:21-28. Доказ, що світ вже скінчився, позаяк бачимо, що Ізраїль починає згромаджуватися в Палестині, також, що Бог має намір наділити їх вічним миром (спокоєм) і увільнити їх від всіх ворогів, включаючи найбільшого ворога, се є смерть. В ширшій значінню се відноситься до цілого світа.

38:23. Як народи спізнають Бога, тоді не будуть дальше умирати.

39:13-15,29. Коли Бог прославиться при кінці "Якового горя" прочі люди не будуть мусіли умирати.

47:9. Ся історія о потоці життя вказує, що коли сей потік стане плисти, люди не будуть мусіли умирати.

Даниїл.

2:34, 35. Доказ, що світ вже скінчився.

2:44,45. Царство життя скоро тільки буде заложене буде без кінця. Ніхто з жиючих не буде мусів умирати.

5:25,26. Доказ, що світ вже скінчився.

7:26,27. Панування і власть римських папів зістали їм відняти і їх власть паде що раз нище і буде в короткім часі зовсім знищена. На місце сего буде установлене віковичне царство під цілим небом, котре всіх послушних буде благословити вічним життям.

8:25. Папа описаний пророком як старший звір, убитий, - та не людською рукою. Світ злий

вже скінчився; його сила скінчилась також.
12:1,4,12. Доказ, що світ вже скінчився.

Осія

2:13. Доказ, що світ вже скінчився.

2:14,15. Двері надії отворені, світ може не умирати.

2:18-23. Коли люди будуть заслужені Господеві у вірності, не будуть більше умирати.

3:5. Коли люди будуть боятися образити Господа і зневажати Його доброту, тоді настане між ними і Богом така сердечність, що життя вічне буде їм запевнене.

6:1,2. Хронологічний доказ, що світ вже скінчився, і що надійшов час на вічне життя на землі.

6:9; 8:8-10. Доказ, що світ вже скінчився.

10:12. Коли Господь зліє справедливість на людей, то найскоріше сплине се на жиючих.

13:14. Смерть має бути знищена з лиця землі.

Йоїл.

1:15;2:2. Доказ, що світ вже скінчився.

2:23-32. Коли Господь зілє свого духа на всяке тіло, тоді ніхто з жиючих не буде мусів умирати.

3:9,10. Доказ, що світ вже скінчився.

Амос.

5:4,8. Доказ ясний, що деякі не будуть мусіли вмирати і що Бог перемінить тінь смерти в ясний поранок, і що тому многі з тепер жиючих не будут мусіли умирати ніколи.

5:14,15. Тим, що остануть, приобіцяне вічне

життя.

8:11-15. Доказ, що світ вже скінчився.

9:11-15. Ізраїль, (а також і весь світ) буде засаджувати виноградники і споживати овочі і не буде більше вирваний, навіть смертю.

Авдій.

17:21. Коли спасителі прийдуть на Сион-гору, тоді спасуть Ізраїля і цілий світ від смерті і всякого зла.

Йона.

3:4. Доказ, що світ вже скінчився.

3:10. Покаяння є дорогою до життя, деякі можуть знайти її.

4:11. Що Ніневія була виратована від знищення показує, що деякі при кінці віку перейдуть від знищення до життя.

Михей.

1:2-4. Доказ, що світ вже скінчився.

3:6,7. Се засліплення від духовенства, о котрим пророкували пророки, мусить скінчитись.

4:1-8. Будуть сидіти під своєю виноградиною і під фіговим деревом і не будуть більше боятися нікого, навіть смерті, бо вона не наблизиться до них.

7:16-20. Бог відпустить гріхи решті людей; вони не будуть мусіти умирати, се ясне заключення.

Наум.

1:15. Коли безбожники будуть знищенні, праведні остануть при життю.

2:3-6. Доказ, що світ вже скінчився.

Аввакум.

1:2. "Ми не помремо".

2:1. Доказ, що світ вже скінчився.

2:14. Коли земля буде так наповнена знанням Бога, тоді ніхто не буде мусів умирати.

Аггей.

2:7. Бажанням всіх народів є життя і воно прийде.

Захарія.

1:10-13. Господь буде перебувати між своїми людьми і дасть їм життя, котрого вони так бажають.

3:10. Коли кожний буде любити свого ближнього, як себе самого, тоді ніхто не буде мусів умирати.

8:3-15. Благословення є обіцяні для людей, що позістануть.

8:21-23. Доказ, що світ вже скінчився.

9:9-12. Хронологічний доказ, що світ скінчився.

9:16,17. Коли вязні надії будуть спасені, тоді спасення розтягнеться також на тих, що є на вязничнім дворі, як на тих, що є в льохах.

10:8-12. Ізраїль (а також увесь світ) буде відкуплений і повернений до стану первісного чоловіка, буде покріплений і буде жити з своїми дітьми.

13:8,9. Третя часть людей має перейти якби через огонь.

14:8-11. Коли Господь буде царем над свою землю, тоді ніхто більше не буде мусів умирати. Вже не буде більше знищення.

14:16-20. Коли святе життя буде так загально

панувати на землі, що люди будуть радуватись, коли подорожуючи будуть мати знаки на упражи: "святість Господеви", тоді вже смерти не буде.

Малахія.

1:11. Коли на кожнім місци будуть приносити Господеви в жертву поклін серця, тоді ніхто більше не буде мусів умирати.

3:1-3. Доказ, що світ вже скінчився.

3:7,16-18. Приходить день, коли світ навернеться і буде дивитися на все з Божої точки погляду і перестане вмирати.

4:1-6. Доказ, що світ вже скінчився, і що міліони з людей тепер жиючих будуть проживати, як "телята випашені".

Євангелія Матея.

5:5. Тихі наслідять землю, вони не помруть.

7:27. Доказ, що світ вже скінчився.

8:11. Живі будуть мати участь в царстві.

8:26. Представляє що по часі горя настане мир.

11:28. Знеможений і обтягнений світ відпічне в новім царстві. На них не буде більш тяжіти страх смерти.

12:20. Діло судного дня, котрий тепер розпочався є тільки в тій ціли, щоби охоронити життя перед цілковитим його знищенням.

13:48; 17:11. Доказ, що світ вже скінчився.

18:11. Син чоловічий прийшов спасти умираючий рід, а не знищити. Коли Він запанує, смерти не буде. Скористаючись з средств, які тоді будуть дані.

19:30. Многі, що остануться на землі перед заложенням царства, будуть першими, котрі отримують благословення.

20:8,16. Доказ, що світ вже скінчився.

20:28. Викуп за всіх означає, що всі будуть мати користь так живі як і мертві в своїм часі.

22:11,13. Доказ, що світ вже скінчився.

22:32. Бог є Богом живих і коли надійде Його час дати життя мертвим, Він напевно спам'ятає на тих, що будуть тоді жити.

24:1-51. Все те доказує, що світ вже скінчився.

25:5,19. Доказ, що світ вже скінчився.

25:31,32,46. Живі як і мертві будуть переходити подібне сортування, заким отримають вічне життя.

26:28. Коли з крові скористають многі, тоді і мільйони з людей тепер живучих не будуть мусіли вмирати.

Євангелія Марка.

3:16;9:12. Доказ, що світ вже скінчився.

10:31. Многі, що позістануть при життю перед заложенням царства, будуть першими, що отримають благословення.

13:19,20. Доказ, що світ вже скінчився.

13:20. Дні горя будуть укорочені і деякі остануть при життю

Євангелія Луки.

2:10,14,22. Буде велика радість для всіх людей, коли буде дане життя всім живим і мертвим, коли надійде властивий на се час.

3:7-11. Ся пересторога для Ізраїля по тілу дуже красно стосується тепер до так званого духового Ізраїля при кінці його віку.

11:2. Що воля Божа буде виконуватись на землі, як її виконують ангели на небі, значить, що смерті колись не буде.

12:32. Тих, котрі наслідять небесне спасене, буде тільки мале стадо, та за се вони будуть мати під собою тисячі підчинених їм.

13:28-32. Живі будуть мати участь в царстві.

15:11-32. Приповідь о марнотравнім сині показує, що світ повстане і смерти, починаючи наперед з тими, що тепер живуть.

17:26-30. Доказ, що світ вже скінчився; також Ной і Лот не згинули в часі горя.

18:8. Доказ, що світ вже скінчився.

19:10. Христос приходить при своїм другим приході дати життя тим, котрих Він відкупив в часі свого першого приходу.

19:27. Хто хоче, аби над ним панував цар-Христос, не буде повбиваний.

21:24,25,29-33. Доказ, що світ вже скінчився.

Євангелія Йоана.

1:4-9. Кожний чоловік, що коли будь жив, буде освічений і відповідно до сего се освічене почнеться наперед з живими.

3:15,16. Бог не хоче, щоби хто погибав.

4:36. Доказ, що світ вже скінчився.

5:25-29. Коли всі, що є в гробах, почують його голос і вийдуть, тоді ніхто не буде мусів умирати.

6:5,47-51,58. Се велике множество людей, що були накормлені звичайним хлібом, представляє увесь світ, живих і мертвих котрим буде дане життя.

8:51,52. Декотрі не скоштують смерти.

10:10. Христос прийшов, щоби люди мали життя, а не смерть.

11:25,26. У властивім часі віруючі ніколи не умруть.

12:32. всі люди, живі і мертві, мають бути притягнені до Господа.

17:2. Сила Христа над кожним тілом окажется в тім, що дасть життя вічне так живим як і мертвим.

21:4-6. З настанням дня Тисячоліття буде велика ловитва так живих людей як і мертвих.

Діяння Апостолів.

1:6. коли буде повернене царство Ізраїлеви, тоді смерть скінчиться.

2:16-21. Доказ, що світ вже скінчився, і що міліони, котрі будуть призивати імя Господнє, будуть врятовані від смерті.

3:19,21. Час покріплення приходить з часом ново-настання, повернення реституції.

7:23,30,36. Хронологічний доказ що світ вже скінчився.

7:37. Відностися до великого висвободителя живих і мервих.

10:42,43. Під час судного дня котрий вже є, Господь буде "судити" (підвигати і благословити) так живих як і мертвих.

13:38,39. Прощення і оправдання, о котрих тут згадується, будуть вимірювані, так зглядом живих як і мертвих.

13:47. Господь буде спасенням для всіх, для живих і мертвих.

15:13-18. Потім як аж будуть вибрані люде "для імени Господнього" і буде відбудоване його зруйноване царство на землі, тоді окажется його остаточна ціль:благословити проживаючих людей на землі, живих і мертвих, даючи їм дар життя.

17:30,31. Блаженне запевнення для живих і мертвих.

24:15. Се воскресенне (вставане) неправедних, чого Апостол сподівався, буде відноситись так до живих як і до мертвих.

Лист Павла до Римлян.

2:10. Ті благословення, що придуть наперед до Жидів а опісля до поган, будуть так для живих, як і для мертвих.

3:26. Господь Ісус оправдує так живих, як і мертвих.

5:17,19. Коли "многі" зробляться праведними, в тім будуть заключатись як живі так і мертві.

6:23. Сей дар Божий буде даний зарівно так живим як і мертвим, коли новий світ увійде в життя.

8:15. "Закон" не міг дати життя ослабленим Жидам, але Ісус може і, беручи обширніше, може дати всім:живим і мертвим.

8:19-23. Коли створіння (твориво) перестане стогнати тому, що обявляться сини Божі, Ісус і члени Його тіла, тоді сплинуть благословення так на живих, як і на мертвих.

10:13-21. Коли радісна вість о Царстві Божім розійдєсь по цілім світі і коли Ізраїль спізнає правду, як тут пророчо сказано, тоді всі, хто буде звивати імя Господне, будуть спасені і жити.

11:26-32. Коли увесь Ізраїль спасеться, тоді спасення розтягнеться на прочих живих і мертвих, як придуть під Новий Завіт.

16:20. Коли сатана буде розтертий під ногами Христа, тоді спасення буде для всіх, для живих і мертвих.

І лист до Коринтян.

6:2. Коли святі стануть судити світ (підвигати

їх з упадку) сей суд пічнеться з живими і під певним взглядом вже почався.

15:20-23. Коли прийде властивий час на воскресення всіх, (на вставання з гробів), тоді ніхто не буде мусів вмерати.

2 лист до Коринтян.

5:15. Христос умер за всіх і так само благословенне сеї ціни викупу розтягнеться на всіх, живих і мертвих.

5:18-20. Гріхи світа були причислені нашому Господу, а тепер, коли Він уділить їм дар життя під услівям нового завіту, сей дар життя буде так для живих як і для мертвих.

Лист до Галат.

3:8. Коли всі народи мають бути благословенні, то живі будуть мати в тім участь.

3:29. Обітниця, що всі народи будуть благословенні.

Лист до Ефесян.

1:10, 14 Коли Христос забере все, що є на землі, до себе, в тім включаються як живі так і мертві. Увесь рід людський се є куплена Ним посілість.

Лист до Филипян.

2:9-11. Коли кожне коліно приклониться перед Христом і кожний язик узнає що Ісус Христос є Господом його серця, тоді смерти більше не буде.

3:21. Коли Бог підчинить усіх людей, привівши їх до себе, його діло буде включати живих і мертвих.

Лист до Колосян.

1:20. В Божім намірі є поєднати всіх людей з Богом.

1 лист до Солунян.

4:16. Тут є заохота так для живих, як і для мертвих.

5:3,4. Доказ, що "світ" скінчився.

2 лист до Солунян.

1:9,10. Увесь світ буде подивляти Господа так живі як і мертві в його тисячелітнім дню, котрий тепер прийшов.

2:3-9. Доказ, що "світ" скінчився.

1 лист до Тимотея.

2:3-6. Коли прийде властивий час Ісуса Христа, щоби його викуп був виявлений всім людям, то найперше переконаються о тім живі люди.

4:1-3. Доказ, що "світ" вже скінчився.

4:9-11. Бог є спасителем всіх людей, живих і мертвих.

2 лист до Тимотея.

2:20. Коли земські начиня (люди) в великім домі Божім сеї вселеної мають бути направлені, се діло розпочнеться з тими, що будуть жити.

3:1-5; 4:9-11. Доказ, що "світ" вже скінчився.

Лист до Тита.

2:11-14. Коли Божа ласка, котра приносить спасення всім людям обявиться світові то найперше окажется живим.

Лист до Жидів.

2:7-9. Первісний плян мусить бути виконаний. Перша черга або степень сего пляну є смерть Ісуса як ціна викупу за людей. Потім повернеться планованє.

6:2. Під час дня "вічного суду" (суду вік треваючого), о чім тут згадується, першими, котрі будуть благословенні, будуть жиючі.

7:19-26. Старий Завіт Закону не дав совершеного життя нікому, але Новий Завіт Закону доконає сего, чого тамтой не мав сили.

8:6,10. Друга згадка о лучшім завіті.

9:7. Прообразові, старозавітні жертви за увесь нарід Ізраїльськийй представляв жертву Христа за всіх людей живих і мертвих.

9:26-28. Перші, що будуть "виглядати Його" се живі, опісля всі люди умерші, кожний в своїм порядку.

10:16. В серцях людей настане відновленне права любви найперш в живих.

11:39,40. Спасенне, життя на землі зістало запевнене для деяких і само собою розумієсь, живі отримають його найперше, коли на се прийде час.

12:22-27. Доказ, що "світ" вже скінчився..

Лист Якова.

5:1-5. Доказ, що "світ" вже скінчився.

1 лист Петра.

2:12. День навіданія для світа буде день тисячелітя, і перші, що будуть навідані, се будуть живі.

2 лист Петра.

3:1-3. Доказ, що "світ" вже скінчився.

I лист Йоана.

2:2. Позаяк смерть Христа була вблаганнем або задосить учиненем за гріхи цілого світа, з сего слідує, що цілий світ, живі і мертві, мають спільний інтерес в тім, і всі отримають в дарі життє відкупленне Христом. Сей дар припаде в участі живим і мервим, живим найперш.

2:17,18. Доказ, що "світ" вже скінчився..

Лист Юди.

1:17,18. Доказ, що "світ" вже скінчився.

Одкриттє.

1:18. Наш Господь має ключі від смерти на се, щоби відчинити вязницю і увільнити з неї так тих, що вже є в вязниці, як і тих що є на подвірю вязниці, се є тих що є в гробах, як і тих, що є на дорозі до гробу.

4:10. Тих старців вже тепер можна пізнати, що дійсно так чинять.

5:10 Царство Боже має бути привернене на землі, а його підданими будують живі і мертві - живі найперш.

6:12-17; 8:1; 10:3,7; 11:17,18; 14:6,10,20; 15:3. Доказ, що "світ" вже скінчився.

15:4. Ся обітниця буде для всіх народів, найперш для живих.

15:6; 16:13-21; 17:12-18; 18:1-24; 20:3. Доказ, що "світ" вже скінчився.

20:12. Сей суд над світом буде на користь тих, що є мертві, через гріхи і проступки, як також для дійсно мертвих.

20:13. Море є тут символічне море і здається, показує, що найперші, котрі отримають благословення будуть ті, що перейдуть час горя.

21:1-7. Доказ, що "світ" вже скінчився і що мільони тепер живючих ніколи не помруть.

21:24. Се приведе народи до світла і життя, найперш живих.

22:2,3. Ціленя народів (поган) розпочнеться найперше з живими. Коли усунеться проклін, тоді ніхто не буде мусів умирати.

22:17. Коли Дух і невіста скажуть: Прийди! то вони скажуть найперш до живих, а опісля до всіх людей. Є всяка підстава вірити, що коли прийде властивий час для невісти подати сю вість людям, тоді ніхто що почує і буде держатись сего, не буде мусів йти до гробу.

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ.

Сам заголовок вказує на зміст книжки, імено, що віки поступають по собі після певного пляну Богом уложеного. Книжка доказує віродостойність Св. Письма, вказує на єдність і повну згоду між всіма писателями Св. Письма, вказує дорогу і спосіб як повинося студіювати Св. Письмо. Подає розумне пояснення чудес і розбирає о предметах, котрі інтересують всіх людей, як: Земська ніч гріху закінчиться ранком радости; Існування розумного створителя доказано; Біблія як Боже обявлення розважана розумово; Доби і віки зазначені з розвою Божого пляну; тайна закрита від віків і родів тепер відкрита святим; Поворот нашого Господа і ціль сего; Ново-настання всего; Чому Бог дозволяє на зло? Судний день 1000 літ довгий; Викуп і Привернення; Духові і людські природи віддільні і ріжні; Три дорозі: 1 - Широка дорога; 2 - Вузька дорога; і 3 - Свята дорога; Пояснення рисунку представляючого Божий плян віків; Царства сего світа; Царство Боже; День Бога Єгови і закінчене. Ся книжочка пояснює вдоволяючо і розумно, як рід людський відкуплений Христом буде спасений.

Полотняна оправа. стр. 400, ціна 75 цнт.

ГАРФА БОЖА.

Ся книжка вяснюе десять головних правд, які містяться в Біблії, або Св. Письмі. Іменно: Сотворення чоловіка; Справедливість Богом оказана; Обітниця дана Авраамови; Рождество Ісуса Христа; Викуп зложений за людей Ісусом Христом; Воскресення Ісуса з гробу; Тайна відкрита; Поворот нашого Господа Ісуса Христа; Прославлення Церкви і Привернення людей до первісного стану щастя.

Предмет так уложений, що кожний може легко все порозуміти. Мова легка до зрозуміння. Сю книжку повинен перечитати кожний, если хоче знати, чогу учить слово Боже. Ся книжка є для молодих і старих. Так християнин, як і кожний думающий чоловік повинен її перечитати. Доказує фактами науковими, що надійшов час, що одна частина перейде через велике ще горе і не вмере, а буде жити вівіки на землі. Сю книжку можна дістати на ріжних языках.

Стор. 384; ціна всего 65 цнт.

СВІТ В ЗАКОЛОТІ. ЧОМУ? РАТУНОК.

Описує, чому є дозволене зло на світі; хто сотворив диявола? Чому Бог не вб'є диявола? Пояснює, що значить "кінець світа", хто є не смертельний, де знаходяться померші і коли вони ожують і вийдуть з гробів і на що? Пояснює яка користь від жертви Ісуса Христа, яку Він зложив на хресті; описує привертнення людей до первісного щасливого стану щастя в раю, коли се станеться, то чому на світі такий заколот?

Стр. 64, ціна 10 ц.

ДЕНЬ ПІМСТИ

Ся книжочка на часі. Хотяй написана ще 1879 р., то однак так докладно описала теперішні часи, що кожний мусить чудуватися. Пояснює пророцтва, виречені святими пророками, Ісусом Христом і апостолами, і показує яка буде будучність. Описує суд Божий над царствами сего світа і над так зв. "християнством". Пояснює слова Ісуса Христа про "падаючі зорі", про затміння сонця і місяця, про фальшивих "христів" і т.і. Описує про заложення Царства Божого і про воскресення мертвих і їх суд. Словом, варта прочитати.

Сторін. 128; ціна 25 цит.

ЦАРСТВО ЯКОГО ВСІ БАЖАЮТЬ.

Ся книжочка описує які були царства на світі, пояснює чому люди умирають і зносять різні терпіння і коли і як сему терпінню прийде кінець. Описує про другий прихід Господа Ісуса Христа і про заложення Його царства і як в тім царстві люди будуть жити. На підставі пророцтв доказує, чому цілий світ мусить перейти ще дуже велику крізу. Книжочка читається дуже інтересно.

Сторін. 64, ціна 10 цнт.

НАМЕТ ТІНЯМИ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ.

Кожний що вірить в Христа і його жертву хресну, коли хоче порозуміти філософію її мусить розуміти прообрази Старого Завіту. В Старім Завіті Бог на прообразах показав хресну жертву Ісуса Христа, його прославлення, як також показав, в який спосіб буде вибрана Христова церква. Пояснює, що і хто є Церквою Христовою, як можна статися її членом, і яка нагорода чекає такого, хто піде слідами Ісуса Христа. Коли хто спізнає прообрази Старого Завіту, сей має ключ розуміння Нового Завіту.

Сторін. 160, ціна 25 цнт.

ПОВОРОТ НАШОГО ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА.

Ся книжочка пояснює найважлишу річ для кожного християнина. Всі християни дрожали на саму згадку про другий прихід Ісуса Христа. В сій книжочці пояснено, в який спосіб приходить Ісус Христос, коли, і чи люди будуть Його бачити?

Пояснює, для чого Він приходить? який буде "суд" жиючих найперше, а опісля мертвих. На підставі Св. Письма і історичних подій подає розумне і вдовольняюче пояснення приходу Ісуса Христа.

Не прочитавши сеї книжочки чоловік не може зрозуміти сего так важного питання, як також не в силі зрозуміти сего замішання на світі, і не знає, який буде кінець сему.

Сторін. 64, ціна 10 цнт.

"ПЕКЛО"

Що є пекло? Хто там є і коли з него вийде?

Сей предмет інтересує кожного чоловіка, а однак є дуже мильно понятій. Чи Св. Письмо учить о такім "пеклі", яким людей старшили довгі віки чим воно в дійсности є, хто там є, чи терпить що там, чи ні, оце ціль сієї книжочки. Розбирає всі місця Св.Письма, де приходить слово "пекло" і кожний по прочитаню бачить, що любов Бога є висша, чим любов чоловіча. Пояснює приповіді о багачу і Лазарі, о вівцях і козлах, о гесні, що вона означає, о розбійникі на хресті. Кожний, чи вірив в пекло, чи ні, повинен перечитати.

Стор. 64, ціна 10 цнт.

ВАРТОВА БАШТА І ВІСНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

Сей журнал був заложений в англійській мові 1879 р. Тепер виходить він на різних язиках і що місяця приносить велику радість читаючому. Пояснює Св. Письмо і подає відповідні науки. Роз'ясняє місця Св. Письма, котрі на перший погляд є незрозумілі. Словом хто хоче зрозуміти Св. Письмо, повинен читати сей журнал. Він заступає головно і боронить правду, що Ісус Христос як духовна істота найвишого степеня по Бозі є вже вдруге присутний на землі і закладає своє царство. Виходить раз в місяць.

Коштує 1.00

**International Bible Students Association
Brooklyn N.Y. USA**

